

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΛΕΜΕΣΟΥ

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

ΕΤΟΣ 5^ο - ΤΕΥΧΟΣ 27^ο - ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2005 ΤΙΜΗ: £0.50

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ
ΛΕΜΕΣΟΥ

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

Ἰδιοκτίτης:

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΛΕΜΕΣΟΥ
Ὁδός Ἁγίου Ἀνδρέου 306
Τ.Θ. 56091
Λεμεσός - Κύπρος

Τηλέφωνα :

25864340 - 25864351

Υπεύθυνος Ὑλης:

κ. Σταῦρος Ὀλύμπιος

Επιμέλεια Ὑλης:

Ἀρχιμανδρίτης Τύκων Ἀνδρέου

Καλλιτεχνική Ἐπιμέλεια:

Πρεσβ. Ἰωάννης Ἰωαννίδης

Διόρθωση Κειμένων:

Πρεσβ. Κυριακή Μιχαλίδου
Φιλόλογος, Β.Δ.

Τιμή Φύλλου: £ 0.50

Ἔτος: 5^{ον} - Τεύχος 27^ο
Νοέμβριος - Δεκέμβριος 2005

Εικόνα ἐξωφύλλου:

Θαυματοργή Εικόνα τῆς Παναγίας
Παντανάσσης πού φυλάσσεται σπὴν
Ἱερᾷ Μονῇ Βατοπαιδίου Ἁγίου
Ὁρους, (17ου αἰώνα).

Συνδρομή ἐσωτερικοῦ: £ 4 ἐπισίως

Συνδρομή ἐξωτερικοῦ: £ 5 ἐπισίως

“Τό ὄνομά μου”

Τό ὄνομά μου δέν ἔγραφα,
γιατί εἶν' γνωστόν τοῖς πᾶσι.

Εἰ δέ καί σὺ τό ἀγνοεῖς, ἄκουε νά τό μάθης:
Ἐκ τοῦ οὐδενός ἔχει ἀρχήν, εἰς γῆν πρῶτον ἐποιήθη.
Λοιπόν, γῆ ὀνομάζομαι, πηλός, κῶμα καί σκόνη·

καί ἐκ τῆς γῆς μέ ἔπλασε, μέ ἰμόρφωσεν ὁ Πλάστης,
καί διά λογικῆς ψυχῆς μέ ἰστόλισεν ὡς εἶμαι.
Καί μοναχόν μέ ἰποίησε, γιά νά τόνε δοξάζω.
Λοιπόν μή ζήτη πλέον τι, γιά νά μή ἀμαρτάνης.

Ἄλλά καί σὺ εὐχαρίστησον καί δόξασον Αὐτόν τε
ὡς ἄξιον τῆς δόξης Του καί τῆς εὐχαριστίας.
Ἄναρχον μέν Γεννήτορα, σὺν τῷ Μονογενεῖ Του
Υἱῷ, καί Ἁγίῳ Πνεύματι, Τριάδα Παναγίαν.

Ὅπως μᾶς ἀξιώσειεν μερίδος σωζομένων.
Πρεσβεΐαις τῆς γλυκείας μας Μητέρας Παναγίας
καί πάντων τῶν Ἁγίων τε εὐχαῖς αὐτῶν ὁσίαις.

Ἄμην.

ΠΟΙΗΜΑ ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΙΩΣΗΦ ΤΟΥ ΗΣΥΧΑΣΤΟΥ

ΑΓΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΙ ΝΕΟΙ-ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ

“Τά παιδιά μας στόν 21ον αιώνα, γενικά προβλήματα”

Ἀρχιμ. Νικολάου Ἡγουμ. Ι.Μ. Τιμίου Προδρόμου Μ.Ποταμού

Τό θέμα μας θά τό δοῦμε μέσα ἀπό τό γενικότερο θέμα τῆς ἡμερίδας, δηλαδή ὁ Ἅγιος Δημήτριος καί οἱ νέοι, μέ ἀφορμή ὡς γνωστόν τή συμπλήρωση 1700 χρόνων ἀπό τό Μαρτύριο τοῦ Ἁγ. Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου.

Ὅταν προβάλλουμε μέ τόν σωστό τρόπο τοὺς Ἁγίους μας στοὺς ἀνθρώπους καί κυρίως στοὺς νέους πού ψάχνουν γιά πρότυπα στή ζωή τους, τοὺς δίνουμε τή μεγαλύτερη ὠφέλεια καί τήν πιο ἀποτελεσματική διδασκαλία, ὅπου πειστικά καί ἀβίαστα φαίνεται καί ἀποδεικνύεται ἡ ἀλήθεια τοῦ Εὐαγγελίου, ὅτι ὁ “Ἰησοῦς Χριστός χθές καί σήμερα ὁ Αὐτός καί εἰς τοὺς αἰῶνας”.

Ὁ Ἅγ. Δημήτριος, κατά τόν Συναξαριστή, ἀπό μικρή ἡλικία εἶχε πολλή εὐγένεια σπίν ψυχῆ του, γλυκός στόν λόγο καί τόν χαρακτήρα, μέ πολύ ζῆλο γιά παιδεία καί τήν κατά Θεόν γνώση. Ζοῦσε μέ ψυχική καί σωματική παρθενία, ἐγκράτεια καί σωφροσύνη, ὥστε, σύμφωνα καί μέ τόν Ἅγ. Γρηγόριο τόν Παλαμά, ποτέ δέν ἐπέτρεπε νά περάσει ἀπό τόν νοῦ του ὁ,τιδήποτε πού νά μὴν ἦταν θεέρεστο.

Μέ τή σοφία, τή σύνεση καί τήν ἀνδρεία του γίνεται γνωστός καί περιβόητος καί ἡ παρουσία του ἐντυπωσιάζει ἀκόμη καί τόν Βασιλιά, ὥστε, παρά τό νεαρό τῆς ἡλικίας του, τόν καθιστᾷ ἀρχικά Συγκληπτικό καί ἀργότερα Ἀνθύπατο τῆς Ἑλλάδος. Στήν ἡλικία τῶν μόλις 25 ἐτῶν ἀναδεικνύεται ἕνας δίκαιος Διοικητής. Διοικοῦσε μέ δικαιοσύνη καί ἀκρίβεια, πάντοτε ὁμως μέ ἀγάπη, ταπείνωση καί εὐσέβεια. Παρά τήν κοσμική ἐξουσία, διατηρεῖ μέ ταπείνωση τόν ἐνθεο ζῆλο τῆς πίστες, ἀλλά καί ὅλες τῖς ἀρετές του. Μάλιστα κάποια παράδοση λέει ὅτι εἶχε ὀρίσει κάποιον ἔμποιο τοῦ ἀνθρώπου νά τόν ξυπνᾷ συχνά τῖς νυχτερινές ὥρες γιά νά προσεύχεται.

Μέ τή σύνεση καί τή σοφία πού τόν διέκρινε, ὁ Ἅγ. Δημήτριος ἀναδείχθηκε

παιδαριόγερων, δηλ. νέος μὲν ὡς πρὸς τὴν ἡλικία, ἀλλὰ γέροντας ὡς πρὸς τὴν σοφία. Στόν καθένα πρόσφερε ὅ,τι χρειαζόταν· ἦταν πατέρας ὀρφανῶν, προστάτης κηρῶν καὶ δίδασκε σ' ὄλους τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ μὲ παρηγοσία καὶ θεῖο ζῆλο.

Ὅταν φυλακίστηκε καὶ ὅταν ὑπέμεινε ὄλα τὰ βασανιστήρια, τίς ἀπειλές καὶ τοὺς ἐξευτελισμούς, διατηροῦσε τὸν ἴδιο ζῆλο καὶ τὴν εὐσέβεια, ἢ ὅποια πῆγανε ἀπὸ αἰν πολλή του ἀγάπη πρὸς τὸν Σωτήρα Χριστό καὶ ἔτυχε ὡς γνωστό καὶ τοῦ λογισμοῦ τῆς πλευρᾶς, ὅπως καὶ ὁ ἠγαπημένος του Κύριος.

Ἄναφερθήκαμε ἔτσι σύντομα σέ κάποιες ἀπὸ τίς πτυχές τῆς ζωῆς τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, γιὰ νὰ δείξουμε - κατὰ δύναμιν - τό ἀκέραιο τοῦ χαρακτήρα του καὶ τὴν ψυχοσωματικὴ ὀλοκλήρωσή του μὲ τίς μεγάλες σωματικές, κυρίως ὄμως τίς ψυχικές ἀρετές καὶ τὰ χαρίσματα πού διέθετε. Ὅλες αὐτές οἱ ἀρετές βέβαια καὶ ὁ πλούσιος ψυχικός του κόσμος, πῆγάζαν ἀπὸ τὴ ζωντανή σχέση του μὲ τὸν Θεόν καὶ τὴν ἀγάπη καὶ πίστη του πρὸς Αὐτόν ἀλλὰ καὶ τὴν προθυμία γιὰ ἀγῶνα καὶ ὄσκησι. Αὐτὴ ἢ ἀναφορά στό πρόσωπο καὶ τίς ἀρετές τοῦ Ἁγίου μας, θά μᾶς βοηθήσει στή συνέχεια νὰ κατανοήσουμε πόσο καταξιώνεται ὁ ἄνθρωπος κοντὰ σὲ τὸν Θεό ἀπὸ τὴ νεανικὴ

ἡλικία καὶ παίρνει νόημα καὶ οὐσία ἢ ζωὴ καὶ ἢ ὕπαρξή του, ἀντιμετωπίζοντας τίς δυσκολίες καὶ τοὺς πειρασμούς μὲ ἐμπιστοσύνη σὲ τὸν Θεό, οὐνεση καὶ σοφία.

Στὴν περίπτωσή μας, ὄλοι μιλοῦμε γιὰ τὰ μεγάλα προβλήματα πού μασιτίζουν τοὺς νέους - ναρκωτικά ἢ ἄλλου εἶδους ἐξαρτήσεις, σατανισμός, μαγεία - ἀλλὰ καὶ τίς διάφορες προκλήσεις πού ἔχουν νὰ ἀντιμετωπίσουν μέσα στό σύγχρονο "ἀναπτυγμένο" κόσμο τῆς Παγκοσμιοποίησης καὶ τοῦ καταναλωτισμοῦ, τῆς ἐμπορικοποίησης τῶν πάντων - ἀκόμη καὶ αὐτοῦ τοῦ ἰδίου τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῆς ἀξιοπρέπειάς του - τοῦ κατ' εἰκόνα Θεοῦ δημιουργηθέντος ἀνθρώπου· τῆς ἔλλειψης ἀξιών, ἠθῶν καὶ ἰδανικῶν καὶ τελικά τῆς ἔλλειψης ἀγάπης πρὸς τὴν ἴδια τὴ ζωὴ, τὸν Θεόν καὶ τὸν ἄνθρωπο.

Ὁ νέος ἄνθρωπος, ὅπως εἶναι γνωστό, μόλις ἀρχίζει νὰ ἀντιλαμβάνεται τὸν ἑαυτό του καὶ τὸν κόσμο, ἀρχίζει νὰ ψάχνεται, ἀρχίζει νὰ ἀναρωτιέται πρῶτα γιὰ τὰ διάφορα φαινόμενα καὶ γεγονότα τῆς ζωῆς καὶ ἀργότερα ψάχνει νὰ βρεῖ ἐκεῖνο ἢ ἐκεῖνα τὰ πράγματα, εἴτε ὕλικά εἴτε πνευματικά, πού νὰ γεμίζουν τό εἶναι του καὶ νὰ δίνουν νόημα, σκοπὸ καὶ ὄμορφιά σὲ τὴ ζωὴ του.

Μπροστὰ σ' αὐτὴ τὴ σύγχυσι τοῦ πανδαιμονισμοῦ (μὲ ὄλη τὴ σημασία τῆς λέξης) πού ἔχει νὰ

αντιμετωπίσει ή ευαίσθητη, άκακη αλλά και άπειρη ψυχή του νέου ανθρώπου - όπου γίνεται ένας αγώνας δρόμου θά μπορούσαμε να πούμε για τό ποιός θά προλάβει να τόν κερδίσει και να τόν οδηγήσει εκεί πού θέλει και να τόν εκμεταλλευτεί - ό νέος βρίσκεται σε πολύ δύσκολη θέση, κρίσιμα σταυροδρόμια, επικίνδυνα και τεχνητά διλήμματα και επιλογές. Οί διάφοροι επιτίδειοι μέ κούφιες και ψεύτικες ύποσχέσεις, ύπόσχονται επίγειους παραδείσους χωρίς προβλήματα και δυσκολίες, αλλά μόνο χαρές, ήδονές και απολαύσεις πού τελικά, ίσως όμως άργά, αποδεικνύονται δολώματα πού τόν πιάνουν όπως τό ψάρι στό άγκίστρι, αφαιρώντάς του τί βούληση και τί νόηση, τή κρίση και τή αξιοπρέπεια και

όχι λίγες φορές αϋτή άκόμη τήν ίδια του τί ζωή.

Αϋτοί οί "έμποροι τών έθνών", όπως θά τους χαρακτήριζε κανείς, διαβασμένοι πολύ σε νεανική ψυχολογία και συμπεριφορά, εκμεταλλεύονται τήν άγνοια και τήν ευαισθησία τών νέων και άλλοτε μέ τό πρόσχημα τής πρότασης για πνευματική χαλάρωση και ξεκούραση, άλλοτε τί μόδα και τήν πρόοδο, αλλά και τήν ευκαιρία για γνώση και τέλος τήν "ανάγκη" για εκπλήρωση αϋτού πού ζητά ή σάρκα και ή ύλη, ώστε να βρísκεται ό νέος σε ψυχοσωματική ίσορροπία και ήρεμία σύμφωνα μέ τά λεγόμενά τους, παραπλανούν τους νέους και τους οδηγούν σε περιπέτειες, αγώνες και αγωνίες και για τους ίδιους, αλλά και για τήν οικογένειά τους μέ άποτέλεσμα τόν

ψυχικό, ακόμη και τόν σωματικό τους θάνατο.

Τά μεγαλύτερα προβλήματα τῶν νέων σήμερα εἶναι ψυχικά καί πνευματικά, τά ὅποια βρίσκουν συνεργό τήν κοινωνία μας· τήν κοινωνία τοῦ καταναλωτισμοῦ καί τοῦ εὐδαιμονισμοῦ, τήν ὅποια δημιουργήσαμε ἐκούσια ἢ ἀκούσια οἱ μεγαλύτεροι καί τούς τήν προσφέρουμε μέ τήν ἐντύπωση ὅτι τούς παραχωροῦμε τήν εἴσοδο σέ μία παραδεισένια ζωή, γιά νά ζήσουν καλύτερα μέ λιγότερα βάσανα καί δυσκολίες ἀπ' ὅ,τι ζήσαμε οἱ παλαιότεροι, ὅπως συνηθίζουμε νά λέμε.

Δυστυχῶς σήμερα ἀρκετοί νέοι μας χαρακτηρίζονται ἀπό ἔλλειψη ὀλοκληρωμένης προσωπικότητας, σκοποῦ καί προγράμματος στή ζωή τους, σωστής ἀγάπης γιά τή ζωή, τόν ἄνθρωπο καί τήν κτίση ὀλόκληρη, δέν ξέρουν τί θέλουν μέ ἀπλά λόγια· μαστίζονται ἀπό μία ἀδιαφορία, ἡ ὅποια ἐκφράζει τό ψυχικό τους κενό, τήν ἐσωτερική τους ἀκαταστασία.

“Ἡ ἀδιαφορία γιά τόν Θεό, καίά τόν μακαριστό Γέροντα Παῖσιο, φέρνει καί τήν ἀδιαφορία γιά ὅλα τά ἄλλα, φέρνει τήν ἀποσύνθεση. Λατρεύει ὁ ἄνθρωπος τόν Θεόν καί ὕστερα ἀγαπᾷ καί τούς γονεῖς του, τό σπίτι, τούς συγγενεῖς του, τή δουλειά του, τό χωριό του, τό κράτος του, τήν πατρίδα του”.

Αὐτή ἡ ψυχική κατάσταση, ἡ ἀδυναμία καί τό ἀπύθμενο κενό πού βιώνει ὁ μακράν τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπος - καί συγκεκριμένα ὁ νέος - εἶναι ἡ βασικότερη αἰτία πού τόν ὀδηγεῖ σέ ἄλλου εἶδους διεξόδους καί λύσεις, πού τελικά ἀποδεικνύονται πλοκάμια περίπλοκα. Μπορεῖ βέβαια νά ὑπάρχουν ἐξωτερικές ἀφορμές, ἀλλά τά αἷτια εἶναι βαθύτερα - ὅπως εἶπαμε - ὅπου γεννιοῦνται ἴσως, σίγουρα ὅμως καλλιεργοῦνται καί ἐπιδεινώνονται στήν οἰκογένεια καί στήν κοινωνία γενικότερα.

Τά ναρκωτικά, ἡ μαστίχα αὐτή τῆς ἐποχῆς μας ὅπως χαρακτηρίζεται, εἶναι ἓνα ἀπό τά μεγαλύτερα προβλήματα σ' ὀλόκληρο τόν κόσμο, δυστυχῶς τά τελευταῖα χρόνια καί στό ἴδιο τό νησί μας. Ὁ ἀργός αὐτός θάνατος δέν ἀπειλεῖ ἀπλῶς τό νησί μας, τά σπίτια μας, τά παιδιά μας, ἀλλά βρίσκεται ἤδη στά σπίτια μας καί ἀρκετά παιδιά μας ταλαιπωροῦνται καί ἀπειλοῦνται ἀκόμη καί μέ φυσικό θάνατο. Ἡ κοινωνία πέραν τῶν τυπικῶν καί πρακτικῶν προλήψεων καί τῆς χωρίς ἀποτέλεσμα ἀντιμετώπισης τῆς κατάστασης, ὄχι μόνο ψηλώνει τά κέρια, ἀλλά καί μέ τή στάση καί τόν τρόπο πού λειτουργεῖ, δυστυχῶς τήν ἐπιδεινώνει.

Ἡ μαγεία καί ὁ σατανισμός εἶναι μία ἄλλη πρόκληση, ἀλλά καί πρόβλημα γιά τόν νέο

ἄνθρωπο, ὁ ὁποῖος μέσα στίς πνευματικές ἀναζητήσεις καί ἀπορίες πού ἔχει γιά φυσικά καί μεταφυσικά πράγματα καί γεγονότα, ἀλλά καί τήν ἐπιθυμία γιά τήν ἀπόκτηση ὑπερφυσικῶν δυνάμεων καί γνώση τοῦ ὑπερφυσικοῦ καί ἀγνώστου, βρίσκει μπροστά του τήν εὐκολη καί προβαϊόσχημη λύση, πρόκληση καί πρόσκληση πού τοῦ προτείνει ὁ ἴδιος ὁ διάβολος μέσα ἀπό πρόσωπα καί καταστάσεις. Μέ διάφορους τρόπους ὁ διάβολος καταφέρνει νά κερδίσει τήν ἐμπιστοσύνη τοῦ ἀπειρου καί ἐνίοτε ἀφελοῦς νέου καί μετά ἀπό τό δόλωμα καί τό παραπλανητικό προσωπεῖο τοῦ ἀποκαλύπτει τόν πραγματικό του ἑαυτό. Συμβαίνει ὅμως πολλές φορές τό τραγικό, ὁ ἄνθρωπος νά ἔχει ἀντιληφθεῖ τήν παγίδα στήν ὅποια ἔχει πέσει, νά μή μπορεῖ ὅμως μέ τίς φτωχές του δυνάμεις νά ἀπεγκλωβιστεῖ, ἰδίως ἂν ἔχει κάνει καί συμβόλαιο μέ τόν ἴδιο τόν διάβολο, ὑπογράφοντάς τό, ναί! ἀκόμη καί μέ αὐτό τό ἴδιό του τό αἷμα. Αὐτή ἡ συμφωνία σημαίνει πλήρη - τυφλή ὅπως λέμε - ὑπακοή στόν διάβολο καί τίς ἐντολές του, πού Θεός φυλάξοι, πολλές φορές σημαίνει καί τί διάπραξη ἐγκλημάτων, ἀκόμη καί τόν τερματισμό τῆς ἰδίας του τῆς ζωῆς. Σέ τέτοιες περιπτώσεις ὁ νέος ἐκτός ἀπό ψυχική στήριξη καί προσευχή ἐκ μέρους τοῦ περιβάλλοντός του, χρειάζεται καί πολλή θέληση ἐκ μέρους του, περισσότερο ὅμως μετάνοια καί προσκόλληση στήν Ἐκκλησία καί τή θεραπευτική ἀγωγή τῆς, ὥστε νά καταφέρει νά ἀπελευθερωθεῖ.

Ἐνα ἀπό τά δολώματα καί τά προσωπεῖα, πίσω ἀπό τά ὅποια κρύβεται ὁ διάβολος καί παραπλανεῖ τούς νέους, εἶναι ἡ ἴδια ἡ μουσική ἡ κατά τά ἄλλα θεμιτή καί εὐγενική ἔκφραση καί δραστηριότητα τοῦ ἀνθρώπου. Ἐκμεταλλεῖται ὁ διάβολος τήν εὐαισθησία καί ἐπιθυμία αὐτή τοῦ νέου ἀνθρώπου γιά ψυχαγωγία καί ξεκούραση, ὥστε νά χύσει τό δηλητήριό του.

Αὐτά εἶναι μερικά ἀπό τά προβλήματα πού ἀντιμετωπίζουν τά παιδιά μας, οἱ νέοι μας, στόν αἰῶνα πού ζοῦμε. Δέ μπορούμε δυστυχῶς λόγω τοῦ περιορισμοῦ τοῦ χρόνου νά ἀναφερθοῦμε ἐκτενέστερα καί σέ περισσότερα προβλήματα.

Σ' αὐτά ὅλα ἔρχονται νά συμπληρώσουν καί νά χειροτερέψουν τήν κατάσταση ἡ ξενομανία καί ὁ δυτικός τρόπος ζωῆς, ἡ κακή χρήση τῆς τεχνολογίας μέ τήν κατάχρηση τῶν κινητῶν τηλεφώνων καί τοῦ διαδικτύου καί ὄλων τῶν “εὐκολιῶν” πού προσφέρουν καί βεβαίως μαζί μέ αὐτά ἡ πλεόραση μέ τίς ἀπροκάλυπτες πλέον καί χωρίς ὅρια καί περιορισμούς προκλήσεις καί διαφημίσεις τῆς ἀνθρωπικότητας καί τοῦ ἔξυτελισμοῦ τοῦ ἀνθρώπινου προσώπου.

Βασική και πρώτιστη ευθύνη βέβαια έχει η οικογένεια με τη σωστή ανατροφή, διαπαιδαγώγηση και διαφώτιση των παιδιών. Υποστηρίζουν σύγχρονοι Γέροντες και τό επιβεβαιώνουν και οι επιστήμονες ότι η διάπλαση του χαρακτήρα και του ψυχικού κόσμου ενός ανθρώπου αρχίζει από τη στιγμή της σύλληψής του, πέραν βέβαια της κληρονομικότητας που φέρνει από τους γονείς του. Η συμπεριφορά των γονιών μεταξύ τους σ' όλα τα στάδια της ανάπτυξης του παιδιού, αλλά και η σχέση του μ' αυτούς, επηρεάζουν τη μετέπειτα πορεία της ζωής του και μπορούν να αποβούν σωτήριες ή καταστροφικές για την υπόλοιπη ζωή και τον χαρακτήρα του παιδιού.

Η υπερπροστατευτικότητα από τη μιά, αλλά και η έλλειψη σωστής και υγιούς αγάπης από τους γονείς από την άλλη, καθώς και η αδιαφορία για τα έρωτήματα και τις ανησυχίες του νέου ανθρώπου, αποτελούν παράθυρα για "πνευματικά κρυολογήματα", όπως θά έλεγε ο μακαριστός Γέροντας Παΐσιος.

Αποτελούν αφορμές για μη σωστή ανάπτυξη και ώριμανση του παιδιού και σπρωξίματα για αναζητήσεις έξω από την οικογένεια. Πρέπει να μάθουμε επιτέλους να επικοινωνούμε σωστά με τα παιδιά μας και όχι να έφησυχάζουμε όταν τους προσφέρουμε τα υλικά πράγματα, αδιαφορώντας όμως τελείως για τις πνευματικές τους ανησυχίες και προβληματισμούς, περιοριζόμενοι απλώς σε τυπικές συνομιλίες μαζί τους.

Τό σωστό παράδειγμα εξέλληου των γονιών και η πολλή προσευχή γι' αυτά, φέρνουν καλύτερα αποτελέσματα από άσταμάτιες συμβουλές, πολλά λόγια και αστυνομικές παρακολουθήσεις.

Συμβουλευεί ο μακαριστός Γέροντας Πορφύριος τους σύγχρονους γονείς: "Πιο πολύ να κάνεις προσευχή και λίγα λόγια να τους λείεις. Να μη γινόμαστε ενοχλητικοί, αλλά να προσευχόμαστε μυστικά και μετά να μιλάμε. Να τά λείεις στον Θεό και ο Θεός θά τά λείει μέσα τους".

Μεγάλη ευθύνη ασφαλώς φέρει τό σχολείο με τη σωστή παιδεία-διαπαιδαγώγηση των νέων μας. Τά αναλυτικά εκπαιδευτικά προγράμματα νά

μην αποσκοπούν στην άπλή μετάδοση ξερών γνώσεων, αλλά στην ψυχική καλλιέργεια των νέων, διαπλάθοντας πρόσωπα ολοκληρωμένα με αξίες και ιδανικά στη ζωή τους.

Η Έκκλησία επίσης έχει σοβαρότατο λόγο και ευθύνη για την κατάσταση αυτή. Πρέπει να πλησιάσει πιο πολύ τους νέους και με την αγάπη και την ειλικρίνεια των κληρικών της και όσων ασχολούνται με την ποιμαντική διακονία, να καιαφέρει να κερδίσει την εμπιστοσύνη των παιδιών μας, ώστε να μπορέσει να τους προσφέρει πειστικά την Άλήθεια, τον Ίδιο τον Χριστό μας, για να γεμίσει τό είναι τους και να μή ζητούν να χορτάσουν από τά ξυλοκέρατα μακριά από την πατρική αγκαλιά του φιλεύσπλαχνου Πατέρα.

Τέλος, όλοι μας, η κοινωνία γενικά, οφείλουμε να συμβάλουμε στην κατάσταση: να προφυλάξουμε τά παιδιά μας και να συμπαρασταθούμε σ' αυτά ο καθένας μας από τη θέση και τον τρόπο του, γιατί αυτά είναι η έλπίδα μας, τό μέλλον του τόπου και του έλληνορθόδοξού μας γένους.

Μπροστά στον κίνδυνο της αφομοίωσης και αλλοτρίωσης μέσα στον χώρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τις γενικότερες απειλές της Παγκοσμιοποίησης, οφείλουμε - όχι εθνικιστικά και φανατικά, αλλά με συναίσθηση ευθύνης μπροστά στην Ίστορία και την παράδοση της Ρωμιοσύνης μας - να πλάσουμε ανθρώπους πραγματικά ελεύθερους με γνώση της ταυτότητας τους και με άρχοντιά.

Τελειώνοντας, ως ευχηθούμε ο Θεός, με τις πρεσβείες του Αγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου του Μυροβλύτου, να φωτίσει όλους μας για σωστό και εποικοδομητικό προβληματισμό και ως παρακαλέσουμε την Παναγία μας μαζί με τον Ύμνογράφο του Δοξαστικού του Έσπερινού της Κοιμήσεώς της: "πρέσβευε τῷ τόκῳ σου διπνηκῶς, περιφρουρησαι και σῶσαι από πάσης προσβολῆς ἐναντίας τῆν νεολαίαν σου". Ἀμήν.

Τό πιο πάνω κείμενο είναι απόσπασμα από εισήγηση του Αρχμ. Νικολάου, Ήγουμ. της ΙΜ. Τιμίου Προδρόμου Μ. Ποταμού, σε ημερίδα που πραγματοποιήθηκε στην ένορία Αγ. Δημητρίου στό Παράλιμνι, στις 17/10/05.

“Ποῦ πορεύεσθε γέροντα;”

“Ένας χρόνος χωρίς τόν Γέροντα Ἀρσένιο” + 11.9.2004

Πέρασε ένας χρόνος από τόν θάνατό σου, αγαπημένε μου αδελφέ καί γέροντα Ἀρσένιε. Δέν τό ἔχω πιστέψει ὅτι λείπεις, γιατί ἴσως δέν σέ ἔχω δεῖ κατά πρόσωπο νεκρό. Ἴσως νά ἔχεις πάει κάπου καί θά ῥθεις. “Ποῦ πορεύεσθε γέροντα; Τίνος χάριν τόν ταχύν δρόμον τελεῖς; Συνέλθω σοι, γέροντα, ἤ μείνω σε μάλλον”; Μήπως ἔχεις πάει σέ κάποια πανήγυριν νά προεξάρχεις μέ τήν ἀγγελική σου μορφή καί φωνή;

Ἡ μήπως τρέχεις γιά δουλειές τῆς μονῆς σου καί ἀκόμη νά τελειώσεις; “Δός μοι λόγον, γέροντα, μή σιγῶν παρέλθης με”.

Σέ εἶδα χθές σέ μιά ταινία πού ετοίμασαν γιά σένα οἱ ἀδελφοί σου. Ἦσαν χαμογελαστός καί λειτουργοῦσες ἱεροπρεπῶς. Δέν κατάλαβα ὅμως γέροντα ἢ λειτουργία πού ἔκανες ἦταν στή γῆ ἢ στά ἐπουράνια; Τό πρόσωπό σου ἦταν καθαρό καί φωτεινό. Μήπως ἔβλεπες τόν Χριστόν; Πῶς εἶναι ἐκεῖ; Τί νά γίνεται ἄρα ἐν ταῖς οὐρανοῖς;

Σέ κάποια στιγμή ἦσαν μέ τόν γέροντά μας. Πόσο σέ καμάρωνε καί σέ ἀγαποῦσε μόνον αὐτός τό ξέρει. Καί γιατί; Γιατί τοῦ ἀνταπέδιδες εὐκρινῶς καί χριστοκεντρικῶς γνώσιαν καί οὐκίαν ἀγάπην καί στοργήν.

Λυπήθηκες πού τόν ἄφησες μόνο του, τοῦ τό εἶπες ἄλλωστε, “ἐν μιᾷ νυκτί”, γιατί τό εἶχες στή συνείδησή σου τήν καθαρή σάν ψεγάδι τῆς παρακοῆς.

Τό εἶπες καί καθάρισες στή στιγμή καί πῶς φωτεινός τρέχεις τώρα στόν οὐρανό. Ἐτρεξες στόν οὐράνιο Λυτρωτή. Πάντα ἦσαν πρῶτος σέ ὅλα καί τώρα τά κατάφερες νά εἶσαι στούς χορούς τῶν ὁσίων καί τῶν μαρτύρων μέ τόν αἰφνίδιον καί μαρτυρικό ἀπρόσμενο θάνατό σου.

Σοῦ φώναζα νά ῥθεις καί νά μέ δεῖς. Σέ ρωτοῦσα σάν ἀδελφός σου νά μέ θυμηθεῖς καί νά μου πεῖς πράγματα τοῦ Θεοῦ καί τοῦ οὐρανοῦ.

Καί νά γέροντά μου. Πῶς νά τό πῶ καί νά μήν παρεξηγηθῶ; Ἡ ἀγάπη ὅμως μέ σπρώχνει νά τό γράψω ἐδῶ καί ἀνόπτος ἄς φανῶ.

Ξημέρωνε τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης, ἡμέρα πού ἐγίνετο μεγαλόσχημος μοναχός, ἐπίγειος καί τώρα οὐράνιος ἄνθρωπος καί ἄγγελος ἀναπληρώνοντας τό ἐκπεσόν τάγμα.

Ἐδῶ καί πολλές νύκτες ἀπενίζοντας τόν οὐρανό, πού βρίσκεσαι γέροντα, σοῦ ἐξέφραξα ἕνα παράπονο-αἴτημά μου. Νά μοῦ μιλήσεις γιά τά οὐράνια, γιά τόν Θεό, γιά τήν ἄλλη ζωή. Μέ εἶχε κυρι-

εύσει ένα έντονο αίσθημα φοβίας και συνάμα άπιστίας.

Και νά, σέ είδα στόν ύπνο μου νά εμφανίζεσαι, εισακούοντας και προστρέχοντας ως καλός και γνήσιος αδελφός διά παρηγορία και παραμυθία μου.

Σέ ένιωθα νά βρίσκεσαι στους σεσωσμένους και νά είσαι σέ μιά μακαριότητα και ασφάλεια, και αυτό μου έδωσε δύναμιν, χαρά και έλπίδα συνάμα και σιγουριά.

Άμέσως πήρα τήν εύκαιρία και είπα νά σέ ρωτώ πράγματα και έρωτήματα πού μέ βασάνιζαν.

“Σώθηκες;” και μέ καταφατικότητα μέ πληροφόρη-

σες ότι ήσουν πλέον σέ τόπο καλό και φωτεινό.

Τί κάνετε όλη μέρα, πώς περνάτε; “Όλη μέρα ψάλλομε ούράνια άσματα και ψαλμούς, όμως πολύ-πολύ άργά και πήρες γέροντα νά μου δείξεις πώς ψέλνετε άργά και μελωδικά μέ τή γλυκιά σου τή φωνή, τήν άγγελική.

Είσαι μέ τούς Άγίους; “Όχι, μου είπες, είμαι κάπου άλλου μέ άλλους, όμως έδειχνες εύτυχισμένος γιά τόν τόπο πού είσαι. Και σκέφτομαι, στόν ύπνο μου, και λέω, σίγουρα εφόσον και ό Χριστός μας τό λέει: “Πολλάι μοναί εισίν” και σίγουρα και σύ γέροντά ήσουν στή δικιά σου μονή.

Έχεις προσκυνήσει τόν Χριστό; Πήγες; Και μου άπαντās ως καλός πατέρας: “Η παρουσία της Άγίας Τριάδος είναι πάντοτε μαζί μας και παντοῦ”.

Πήρα θάρρος και ρωτοῦσα πράγματα τά όποια δέν θυμάμαι, ή δέν έπρεπε νά τά θυμάμαι, όμως οί άπαντήσεις σου ήταν τόσο σαφείς και ειλικρινείς πού έδειχνες νά είσαι γνώστης τών μυστηρίων πλέον του Θεοῦ και του οὐρανοῦ. Γι’ αυτό έπέτρεψε ό Κύριός μου νά πληροφορηθῶ γιά τά σημαντικότερα, πού είχα λογισμούς άμφιβολίας.

Και τέλος ένθυμούμενος τόν γέροντα μας και Ποιμενάρχη, ρώτησα τόν τέλειο ύποτακτικό του πού μας άναμένει στή δική μας μονή, κάτι και γιά αυτόν, ξύπνησα όμως, δέν έπρεπε νά μάθω.

Σ’ εύχαριστῶ γέροντα πού ήρθες στήν άναξιότητά μου και μέ γέμισες χαρά και αγαλλίαση. Σέ εύχαριστῶ πού δέν μέ ξεχνās. Σέ ασπάζομαι και σε παρακαλῶ φύλαξέ μου διαμονή στήν γλυκυτάτη μονή τής συνοδείας μας, στόν Παράδεισό μας, στόν Χριστό μας. Άμήν.

“Ένας αδελφός σου πού σε αγαπά και επικαλεῖται παντοινά”.

Β' ΔΙΟΡΘΟΔΟΞΟ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΓΕΡΟΝΤΑΣ ΙΩΣΗΦ Ο ΗΣΥΧΑΣΤΗΣ ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ - ΦΙΛΟΚΑΛΙΚΗ ΕΜΠΕΙΡΙΑ

Με μεγάλη επιτυχία διεξήχθη τό Β' Διορθόδοξο 'Επιστημονικό Συνέδριο πού πραγματοποιήθηκε στήν πόλη μας μέ θέμα: "Γέροντας 'Ιωσήφ ό 'Ησυχαστής, "Άγιον Όρος-Φιλοκαλική 'Εμπειρία".

Τό Συνέδριο άποτελεϊ συνέχεια του Α' Συνεδρίου πού πραγματοποιήθηκε στήν 'Αθήνα τό 2004. 'Η 'Ιερά Μητρόπολή μας καί η 'Ιερά Μονή Βατοπαιδίου θέλοντας νά προβάλλουν αδιά τή μεγάλη άσκητική ήσυχαστική φυσιογνωμία του γέροντος 'Ιωσήφ (1898-1959), διοργάνωσαν τό Συνέδριο στό ξενοδοχείο Miramare στίς 21-23 'Οκτωβρίου 2005.

Τήν επιστημονική επιτροπή του συνεδρίου συγκροτούσαν ό όμότιμος καθηγητής της Θεολογικής Σχολής Α.Π.Θ. κ. Γεώργιος Μαντζαρίδης, ό καθηγητής Βυζαντινής καί Μεταβυζαντινής 'Αρχαιολογίας του Τμήματος 'Ιστορίας καί 'Αρχαιολογίας του Πανεπιστημίου Κύπρου κ. Δημήτριος Τριανταφυλλόπουλος καί ό άναπληρωτής καθηγητής της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου 'Αθηνών κ. Νίκος Νικολαΐδης. 'Η όργανωτική επιτροπή άποτελείτο άπό τόν Διευθυντή του Γραφείου Ποιμαντικής Διακονίας της Μητροπόλεως μας κ. Σταύρο 'Ολύμπιο καί τόν Πρόεδρο του Κέντρου 'Ελληνικού καί

ἽΟρθοδόξου Πολιτισμοῦ κ. Φοῖβο Χριστοδουλίδη.

Στό Συνέδριο ἔλαβαν μέρος 28 εἰσηγητές οἱ ὁποῖοι μέ τίς ἐμπεριστατωμένες, ἐπιστημονικές καί συνάμα φιλοκαλικές εἰσηγήσεις τους ἐξῆραν τή μεγάλη φυσιογνωμία τοῦ Γέροντος Ἰωσήφ τοῦ ἽΗσυχαστοῦ, τή μεγάλη του συμβολή στή συνέλιση καί ἀνανέωση τοῦ ἡσυχαστικοῦ πνεύματος καθώς καί τήν προσφορά τοῦ ἰδίου ἀλλά καί τῶν διαδόχων του καί τῶν πνευματικῶν ἐκγόνων του στόν μοναχισμό καί γενικότερα στήν Ἐκκλησία.

Τίς ἐργασίες τοῦ Συνεδρίου, τό ὁποῖο ὀργανώθηκε μέ ἰδιαίτερη μέριμνα καί προσωπική καθοδήγηση τοῦ σεβαστοῦ Ποιμενάρχη μας καί γέροντα ὁ ὁποῖος στή ζωή του καί στήν ποιμαντική του διακονία ἀκολουθεῖ ὡς πνευματικός ἐκγονος τίς παρακαταθῆκες τοῦ ὀσιωτάτου γέροντος Ἰωσήφ, κήρυξε τήν Παρασκευή 21 Ὀκτωβρίου 2005 καί εὐχαρίστησε τήν Ἱερά Μονή Βατοπαιδίου, τοὺς ἐκλεκτοὺς εἰσηγητές καί ὄλους τοὺς συνέδρους γιά τήν ἀμεση ἀνταπόκρισή τους καί τήν ἐκδήλωση τοῦ μεγάλου ἐνδιαφέροντός τους γιά τό ἐν λόγω Συνέδριο. Στό Συνέδριο παρέστησαν ἐκπρόσωποι τῶν παλαιφάτων Πατριαρχείων καί Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν καί ἀπνύθυναν χαιρετισμό.

Τό Συνέδριο παρακολούθησαν ἑκατοντάδες συνέδρων ἀπό ὄλη τήν Κύπρο καί τήν Ἑλλάδα, Ἀρχιερεῖς, Ἵγούμενοι, Κληρικοί, μοναχοί καί μοναχές, θεολόγοι, ἐκπαιδευτικοί, κατηχητές, καί ἄλλοι εὐσεβεῖς χριστιανοί γιά τοὺς ὁποῖους ἡ συμμετοχή τους κατά γενική ὁμολογία ὑπῆρξε ξεχωριστή εὐλογία καί ἐξαιρετική πνευματική εὐκαιρία.

Στή συνέχεια παραθέτουμε τοὺς δύο χαιρετισμούς πού ἀπέστειλαν οἱ δύο ἐναπομείναντες ὑποτακτικοί τοῦ ὀσιωτάτου γέροντος Ἰωσήφ τοῦ ἽΗσυχαστοῦ, τῶν γερόντων Ἀρχιμ. Ἐφραίμ, Προηγούμενου Ἱερᾶς Μονῆς Φιλοθέου ἽΑγίου Ὀρους καί τοῦ γέροντος Ἰωσήφ, τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Βατοπαιδίου, στοὺς ὁποῖους κατατίθεται ἡ προσωπική μαρτυρία τους ἀπό τήν ἐν Χριστῷ βιωπή τοῦ μακαριστοῦ γέροντος καί πνευματικοῦ πατέρα τους.

Β' ΔΙΟΡΘΟΔΟΞΟ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

**ΓΕΡΟΝΤΑΣ ΙΩΣΗΦ Ο ΗΣΥΧΑΣΤΗΣ
ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ - ΦΙΛΟΚΑΛΙΚΗ ΕΜΠΕΙΡΙΑ**

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΛΕΜΕΣΟΥ

**ΙΕΡΑ ΜΕΓΙΣΤΗ
ΜΟΝΗ ΒΑΤΟΠΑΙΔΙΟΥ**

**ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ MIRAMARE
ΛΕΜΕΣΟΣ 21-22-23 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2005**

**ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΕΦΡΑΙΜ
ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ Ι.Μ. ΦΙΛΟΘΕΟΥ ΑΓ.ΟΡΟΥΣ**

Ὁ ἐν Τριάδι Ἅγιος καὶ προσκυνητός Θεός ἡμῶν, εὐχομαι πλούσια νά σκορπίζη σ' ὅλους τὴν χάρη, τὴν εὐλογία, τὸν ἔλεον, τὸν ἁγιοσύνη.

Μέ χαρά βλέπω ὅτι τό περισυνό ἐπιτυχημένο, κάρη Θεοῦ, συνέδριο μεταφέρεται ἐκ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν ἁγιοτόκον μεγαλόνησον Κύπρον, ὑπὸ τὴν αἰγίδα καὶ κόποις ἀδελφίταις τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Λεμεσοῦ κ.κ. Ἁθανασίου καὶ τῆς Ι.Μ. Βατοπαιδίου Ἁγίου Ὁρους καὶ δὴ τοῦ Καθηγουμένου Αὐτῆς Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμ. κ. Ἐφραίμ, ἀμφοτέρων λίαν ἀγαπητῶν καὶ σεβαστῶν.

Καθηκόντως ἐκφράζω τίς εὐχαριστίες μου, πού καὶ πάλι ὑποβλήθηκατε στὸν κόπο νά καλέσετε εὐγενῶς τὴν ταπεινότητά μου νά παραστῶ στό συνέδριο. Καὶ πάλιν ὅμως θά ἐπαναλάβω ὅ,τι καὶ πέρυσι. Ὅτι, διπλαδί, μοῦ εἶναι ἀδύνατον νά ἀνταποκριθῶ σπὴν ἀγάπη σας γιὰ τοὺς γνωστούς λόγους καὶ γι' αὐτό σας ζητῶ ταπεινά συγγνώμην.

Ἐπιτρέψτε μου ὅμως, ἀφοῦ δέν μπορῶ νά ἔρθω κοντά σας, νά κλέψω λίγο ἀπὸ τὸν χρόνο σας γιὰ νά' πῶ δυό λόγια ἀπὸ τὴν ζωή μας κοντά στὸν Ἅγιο Γέροντά μου, τὸν ἄνθρωπο αὐτὸν πού ἀγάπησε τὸν Χριστό μας ὅσο τίποτε ἄλλο. Ὅλο του τό εἶναι ἦταν ὁ Χριστός. Ἡ ζωή του, ἡ πνοή του, Χριστός ἦταν.

Κάποτε, λοιπόν, ἐκεῖ πού καθόμασταν ἔξω καὶ τραβοῦσα κομποσκοινάκι μέ τὸν Γέροντα καὶ μοῦ διηγόταν γιὰ τοὺς πατέρες πού εἶχε γηροκομήσει καὶ περὶ προσευχῆς, εὐωδίασε ὁ τόπος σάν νά ὑπῆρχαν κρίνα καὶ τριαντάφυλλα, ἐνῶ ἦταν ξεραῖλα· ἐμεῖς ἄλλο ἀπὸ πουρνάρια δέν εἶχαμε. Μύριζα ἐγὼ καὶ μοῦ λέει:

- Τί κάνεις ἔτσι;
- Γέροντα, κρίνα καὶ τριαντάφυλλα μυρίζει.
- Βρέ μποῦφο, δέν πᾶς λίγο πὶό πέρα λίγο; Πήγαινε σπὴν πόρτα.

Πῆγα σπὴν πόρτα τοῦ Γέροντα καὶ μύρισα τό κελλάκι του. Ὅταν μπῆκα στό κελλάκι του, εὐωδίαζε ὅλο· ἀκόμη καὶ τὰ γένια μου καὶ τὰ ρούχα μου.

Μοῦ λέει:

- Ἄπό τὴν προσευχή εἶναι. Δέν καταλαβαίνεις; Εὐωδία εἶναι τό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ.

Θά εἶχε πολλή προσευχή ἐκεῖνο τό βράδυ. Εὐωδίαζε ὁ τόπος ἀπὸ τὴν εὐχή. Ὅχι μόνον ὁ ἄνθρωπος, ἀλλά καὶ ὁ τόπος ὅπου στέκει εὐωδιάζει. Ἡ ὁσμὴ τῆς προσευχῆς του, αἰσθανόμενον νά διαποτίζει ὅ,τι τὸν περιέβαλλε, ἐπηρεάζοντας ὄχι μόνον τίς ἐξωτερικές ἀλλά καὶ τίς ἐσωτερικές μας αἰσθήσεις. Πολλές φορές καὶ οἱ ἄλλοι πατέρες ὅταν πήγαιναν στό κελλί τοῦ Γέροντος κατὰ τίς νυκτερινές συναντίσεις πού ἔκανε, αἰσθάνοντο εὐωδία.

Τό κελλί του, ὅταν ἡ προσευχή τοῦ Γέροντος κο-

ρυφονόταν, ἐγίνετο καταφλεγόμενη βάτος. Τόσον ἡ καρδιά, ὅσο καὶ ὁ νοῦς, καθὼς καὶ ὅλος ὁ κῶρος τοῦ κελλιῦ του. Γι' αὐτό ὅταν μπαίναμε μέσα τὴν νύχτα νά ποῦμε τοὺς λογισμούς μας, νά ἀκούσαμε δυό λόγια, μᾶς περιέλουε ἡ εὐωδία τῆς νοερᾶς προσευχῆς. Καὶ πολλές φορές σκεπτόμουν καὶ ἔλεγα: "Μά, τί γίνεται μέσα σ' αὐτὴν τὴν ψυχὴ, σ' αὐτὴν τὴν καρδιά;"

Γιὰ νά μπορέσουμε μέσα μας νά πληροφορηθοῦμε ἐμπράκτως τό τί γινόταν μέσα σπὴν καρδιά τοῦ σύγχρονου αὐτοῦ Ἁγίου, πρέπει καὶ ἐμεῖς νά γευτοῦμε, νά νοιώσουμε αὐτὴ τὴν προσευχή νά λέγεται μόνη τῆς, ἀγωνιζόμενοι, εἴτε μετὰ πολὺ χρόνο, εἴτε μετὰ ἀπὸ λίγο, ὅ,τι καὶ ὅταν ὁ Θεός οἰκονομήσῃ. Νά δοῦμε καὶ νά γευτοῦμε διὰ τῆς νοερᾶς προσευχῆς πῶς εἶναι ὁ Θεός! Τί ὁμορφιά ἔχει! Τί εἶναι τὰ θεῖα ἰδιώματά Του! Νά νοιώσουμε θαυματουργικά καὶ μυστηριακά τὴν παρουσία Του, τὴν ὑπαρξή Του, τό πῶς συνέχει τὴν κτίση, τό πῶς βρίσκεται μέσα σπὴν κτίση καὶ ἔξω ἀπὸ τὴν κτίση καὶ μέσα σπὴν καρδιά ὁλόκληρος, καὶ πῶς γίνεται θεωρία μέσα στὸν νοῦ καὶ πῶς τὸν παίρνει τὸν νοῦ καὶ τὸν ὁδηγεῖ στὰ μυστήριά Του, καὶ τί ἀποκαλύπτεται στὸν νοῦ! Ὅλα αὐτά, ὁ Ἅγιος Γέροντας τὰ ἔζησε σέ πληρότητα.

Εἶχαμε σιωπὴ ἀπόλυτη. Καὶ ἡ σιωπὴ ἐδημιουργοῦσε τὴν σιγὴ καὶ τὴν ἡρεμία, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἐδημιουργεῖτο ἀθέλητα μέσα στὸν ἄνθρωπο τό πένθος. Ἐβλεpes νά ἔρχονται οἱ θεῖες ἐμπνεύσεις, οἱ λογισμοὶ οἱ πεφυρακτωμένοι θεῖας ἐνεργείας, ὅπου μέσα σπὴν ψυχὴ τοῦ μοναχοῦ ἐδημιουργεῖτο μία θερμὴ, ἕνας ἀναβρασμός καρδίας· καὶ μάλιστα ὅπως λέγει ὁ Ἀββᾶς Ἰσαάκ: "ὅταν πρόκειται νά τεχθῇ τό πνευματικὸ βρέφος ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ Μοναχοῦ, προηγουμένως ἡ ψυχὴ αἰσθάνεται τό σκίρτημα τοῦ παιδιοῦ, φανερόνως τὴν προσέγγιση τοῦ τοκετοῦ. Τοιοῦτοτρόπως, λέγει ὁ Ἀββᾶς Ἰσαάκ, ὅταν αἰσθάνεται ἡ ψυχὴ τὰ σκίρτήματα τὰ πνευματικά, τότε ὁ Μοναχός πληροφορεῖται ὅτι πλησιάζει ὁ τοκετός τοῦ νέου βρέφους" δηλ. τῆς κατὰ Χριστὸν ἀναγέννησης τῆς ψυχῆς. Καὶ αὐτές οἱ καταστάσεις ἐναλλάξ ἐγένοντο, πότε ἡ μία πότε ἡ ἄλλη.

Ὅχι μόνον δέν ἀφίναμε τὸν λόγο μας νά ἀργολογῆσῃ ἢ περιττολογῆσῃ, ἀλλά μῆτε σιγὴ σκέψη ἐπιτρέπαμε νά ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ τὸν Θεό. Καὶ ἡ σιωπὴ, ἡ προσευχή, ἡ θεωρία δημιουργοῦσαν ἕνα πένθος, ἀλλά πένθος ἀγαθό. Μά, μνήμη θανάτου ἦταν; Μά, κρίσεως Θεοῦ; Μά, ἀμαρτίας; Μά, ὅ,τι-δήποτε ἦταν ὁ λογισμός μας, τὰ δάκρυα πέφτανε βροχή. Δέν ὑπῆρξε ἡμέρα, δέν ὑπῆρξε ὥρα, πού τὰ μάτια νά μὴν ἦταν δύο βρύσες. Τὰ δάκρυα δέν σταματοῦσαν νύχτα-μέρα. Καὶ τό μαξιλάρι ἀκόμη τό βρέχαμε μέ δάκρυα μέχρι νά μᾶς πάρῃ ὁ ὕπνος. Γιατί, πολλές φορές, ὄχι δέν ἤξευρα γιατί κλαίω, ἀλλά ἡ παράκλησις τῆς ψυχῆς ἔφερνε τὰ δάκρυα καὶ ἀνερμήνευτα τρέχανε. Καὶ ὅλη αὐτὴ ἡ κατάσταση, ὅπωςδήποτε, μέ τὴν ἐλάφρυνση καὶ

τήν κάθαρση τοῦ νοῦ, ἔφερνε τίς ἅγιες μνήμες περί Θεοῦ, μέ ἀποτελεσμα τήν αὔξησιν ὅλων αὐτῶν τῶν πραγμάτων.

"Ὅλα αὐτά ἦταν τοῦ Γέροντος οἱ προσευχές. Ἦταν τά δικά του τά δάκρυα πού ἔκυνε γιά μᾶς. Γιατί μᾶς τό ἔλεγε.

Τόν ἐρώτησα μιά ἡμέρα: "Γέροντα, γιατί κάμετε τώρα τόση νηστεία, ἔπειτα ἀπό τόσην ἐξάντλησιν;" Καί μου ἀπάντησε: "Διότι, παιδί μου, θέλω νά ἀγωνιστῶ γιά νά δώσῃ σέ σᾶς τήν κάρη Του ὁ ἀγαθός μας Θεός".

Ἐπομένως, ἡ παρησία τοῦ Γέροντος, μᾶς ἔστειλε αὐτή τήν εὐλογία. Ποτέ δέν μου πέρασε ἀπό τήν σκέψη πῶς ὁ,τιδήποτε γινόταν ἦταν ἀπό προσωπική προσπάθεια. Ἦταν οἱ εὐχές τοῦ Γέροντος. Αὐτό τό πιστεύω ἀκράδαντα.

Καί ἓνα τελευταῖο θά σᾶς ἀναφέρω.

Μία μέρα συναντήθηκα μέ τόν Δεσπότη πού ἀργότερα μέ χειροτόνησε. Ἐνας παππούλης ἦταν ἀπ' τήν Μικρά Ἀσία, ὀγδόνητα ἐτῶν περίπου.

Μου λέει ὁ Γέροντάς μου: "Πάρε τά γράμματα καί πήγαινε νά τά ταχυδρομήσῃς κάτω στήν Ἁγία Ἄννα στόν ἄρσανά. Καί κοιτάζε καλά, μή μιλήσῃς σέ κανέναν· χάθηκες!"

Παίρνω τά γράμματα, πάω κάτω, ἀλλά ὁ καπετάνιος δέν εἶχε ἔρθῃ ἀκόμη καί οἱ Πατέρες πηγαίνονταν κάτω στό μουράγιο. Λοιπόν, λέω "ἄς καθίσω κάτω ἀπό μιά ἐλιά, νά μή μέ βλέπουν οἱ Πατέρες καί ἔρθῃ κανείς καί μου μιλήσῃ καί ὕστερα βρῶ τόν μπαλά μου". Κάθησα ἐκεῖ καί ἔκανα τό κομποσκοινάκι μου. Σέ λίγο, βλέπω καί ἔρχεται ἓνας παππούλης μέ τό μπαστουνάκι του, δέν τόν εἶχα δεῖ καμία φορά τόν Δεσπότη. Κατάλαβα πῶς ἦταν Δεσπότης. Λοιπόν, ἔκανα πιά ἐκεῖ γιά νά μή μέ δῆ καί κρύφτικα στόν κορμό τῆς ἐλιάς, ἀλλά τό μονοπάτι ἦταν δίπλα στό δένδρο. Μέ εἶδε ὁ παππούλης καί καί' εὐθεῖαν ἔρχεται ἐπάνω μου. "ὦχ! Πῶς θά ξεμπλέξω τώρα", λέω, καί εἶναι καί Δεσπότης! Ἐρχεται λοιπόν μπροστά μου, βάζει καί τό ραβδί του ἔτσι ὥστε νά στηρίζεται καλά. "Τώρα μιά χαρά βουλευτήκα", μουρμούρισα! Κατεβάζω τό κεφάλι, πάνω τό κομποσκοῖνι, "Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, σῶσον με" "Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, βοήθησέ με". Τί θ' ἀπαντήσω; Ἀλλά μου εἶπε πει ὁ Γέροντας, ὅταν δῆς νά σέ στριμώξουν πολύ, θά πῆς: "Δέν ἔχω εὐλογία ἀπ' τόν Γέροντά μου, καί δέν μιλάω". Αὐτό ἦταν ἡ τελευταία μου ἐλπίδα. Ἦρθε λοιπόν ὁ παππούλης:

- Καλογέρι, ἀπό πού εἶσαι;

Μιλιά ἐγώ.

- Ποιόν Γέροντα ἔχεις, καλογέρι;

Τίποτα ἐγώ.

- Πόσο χρονῶν εἶσαι;

Τίποτα.

- Τ' ὄνομά σου; δέν ἔχεις στόμα; μιλιά δέν ἔχεις;

Λοιπόν δέν γινόταν τίποτα.

- Πῶς τόν λένε τόν Γέροντά σου;

Δέν μιλάω. Καί εἶναι καί Δεσπότης!!

- Δέν θά μου μιλήσῃς;

Ἐγώ τώρα μιά σταλιά, ἐκεῖνος, παππούλης, Ἀρχιερέας, τόν λυπόμουνα. Λέω αὐτός δέν πρόκειται νά φύγῃ, θά μου μιλά, θά μέ βομβαρδίζει συνέχεια. Στάσου νά πῶ καί ἐγώ τό τελευταῖο πού μου εἶπε ὁ Γέροντας.

- Μέ συγχωρεῖτε, λέω, δέν ἔχω εὐλογία νά μιλήσω.

- Ἄ! δέν ἔχεις εὐλογία νά μιλήσῃς. Διπλαδῆ, ἄν πεινάς, δέν θά πῆς στόν Γέροντά πεινάω, καί δός μου νά φάω;

Τίποτε ἐγώ. Αὐτό ἦταν καί τό τελευταῖο. Ἄφου εἶδε ὅτι ἦμουν ἀνένδοτος, σπκώνεται, φεύγει, πάει πρὸς τό μουράγιο γιατί ἔφευγε ταξίδι. Καί πού νά ἤξερα ὅτι αὐτός θά μέ χειροτονοῦσε ἀργότερα! Πάω καί ἐγώ μόλις βλέπω τόν καπετάνιο, τοῦ δίνω τά γράμματα στά χέρια καί πίσω πρὸς τήν σπηλιά, στόν Γέροντα.

- Ἐ, καλογέρι! Φώναξε ὁ καπετάνιος, ἀλλά δρόμο ἐγώ. Πού νά μιλήσω!

Ἀλλά καί τώρα νομίζω ὅτι πρέπει νά σιωπήσω, διά νά λάβουν ἄλλοι τόν λόγον.

Πράγματι, ἀγαπητοί μου, βρήκαμε Γέροντα μέ κατάνσταση, μέ Θαβώρειο Φῶς καί μέ προσευχή καί μέ θεωρία καί μέ ἀποκαλύψεις. Τέτοιον Γέροντα βρήκαμε. Καί εἶμαι τόσο ἔνοχος, γιατί οὔτε ἀκροθιγῶς δέν πλησίασα αὐτόν τόν ἄνθρωπο.

Ἀναπαύομαι ἔστω νά μεταφέρω σιτούς νεωτέρους ὅ,τι μᾶς ἐδίδασκε ὁ Ἅγιος αὐτός Γέροντας καί ὅτι ὅλα αὐτά εἶναι ἀληθινά, ὑπάρχουν αὐτά τά πράγματα, διότι τόν ἔζησα αὐτόν τόν ἄνθρωπο, αὐτόν τόν ἐπίγειο ἄγγελο.

Ἀγαπητοί μου, ζητῶ ταπεινά συγγνώμην διότι λίγο σᾶς κούρασα.

Εὐχομαι, λοιπόν, διά πρεσβειῶν τοῦ τιμωμένου Γέροντος, νά εὐδοῶσῃ ὁ Χριστός μας τίς ἐργασίες τοῦ συνεδρίου καί σέ ὅλους πλοῦσια νά χαρίσῃ τά ἐλέη Του, γιά τήν ἀγάπη σας καί εὐλάβεια πρὸς τό πρόσωπο τοῦ Ἁγίου Γέροντός μου Ἰωσήφ τοῦ Σπηλαιώτου καί Ἡσυχαστοῦ.

Μέ σεβασμό, ἀνύστακτες εὐχές καί ἀγάπη

Ἄρχιμ. Ἐφραίμ Προηγούμενος

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΙΩΣΗΦ ΒΑΤΟΠΑΙΔΙΝΟΥ

Μᾶς συνεκίνησε βαθύτατα ἡ ἀγαθοτάτη εὐλάβεια καί ἡ πρόθεσις τῶν εὐγενεσιτάτων καί ἱερωτάτων μελῶν τῆς εὐλαβοῦς ταύτης συναθροίσεως πρὸς γνωριμίαν τοῦ προσώπου καί τοῦ ἔργου τοῦ ὀσιωτάτου μας Πατρός καί Γέροντός μας Ἰωσήφ τοῦ Ἡσυχαστοῦ. Ὡς ἐκ τούτου ἀνταποκρινόμενοι εἰς τήν ἀγάπην σας μᾶς καί τό "πονηρότατον γῆρας" δέν μᾶς ἀφήνει νά παρευρεθῶμεν ἐν τῇ μέσῳ ὡμῶν ἀπεφασίσασμεν νά εἰπῶμεν καί ἡμεῖς οἱ ταπεινοί μαθηταί καί σύντροφοί του

κάτι τί ἐκ τῶν ὧσων ἐβίωσαμεν προσωπικῶς καί ἐμπράκτως εἰς ὄλην μας τήν μετ' αὐτοῦ διαγωγὴν.

Χάριτι Χριστοῦ, ἀπό μικρᾶς ἡλικίας ἐγνωρίζαμεν μέσῳ τῶν βίων καί διηγήσεων τῶν ὁσίων μας Πατέρων τήν ζωσαν καί θάλλουσαν ἱεράν Πατερικὴν παράδοσιν. Ὅταν ὁμοῦς ὁ Θεός μᾶς κατηξίωσε νά αισθανθῶμεν καί νά ἴδωμεν τήν ἱερωτάτην ταύτην παράδοσιν, ὄχι "τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ" ἀλλά τήν σήμερον, μέ τόν πλήρη ἐμπρακτον βίον εἰς τό πρόσωπον τοῦ ὁσιωτάτου μας Πατρός, εὐχαριστήσαμεν θερμῶς τήν θεῖαν τοῦ Χριστοῦ μας Πρόνοιαν. Μόλις ἀντικρίσαμεν τόν ἀείμνηστον μας Γέροντα, μᾶς προεῖπε τό παρελθόν τοῦ βίου μας καί ὅσα Χάριτι Χριστοῦ θά συναντήσωμεν σιό ἀπώτερο μέλλον. Μᾶς ἀπεκάλυπτε τούς τρόπους καί τά βιώματα τῶν Πατέρων μας ἐκ τοῦ ἰδίου βίου του. Μᾶς ἐρμήνευε τό μυστήριον τῶν διαφόρων μορφῶν τῶν τρόπων καί ἀλλοιώσεων ὅπου ταλαιπωρεῖ "ἡ ἐπί τά πονηρά ἐγκειμένη διάνοια" καί μᾶς δίδασκε τόν τρόπον τῆς πρακτικῆς πάλης καί ἐπιτυχίας.

Ὁ αὐταρχισμός καί ἡ φιλαυτία ἦσαν οἱ αἰτίες τῆς πτώσεως, καί πού ἔπρεπε νά θεραπευθοῦν. Μόνον μέ ἀπόλυτον αὐταπάρνησιν καί φιλοπονίαν μπορεῖ νά ἔρθῃ ἡ θεραπεία, ὅπως μᾶς ὑπέδειξε ὁ Κύριος. Αὐτήν τήν γραμμὴν καί διαγωγὴν ὀφείλωμεν νά τηροῦμεν ὡς ἀπαραβάτο καθῆκον. Μέ αὐτήν τήν πρόθεσιν ἀλλά καί ἐργασίαν ἐζησεν ἰσόβια ὁ Γέροντας καί χάριν αὐτῶν ἀπέκτησε τίς

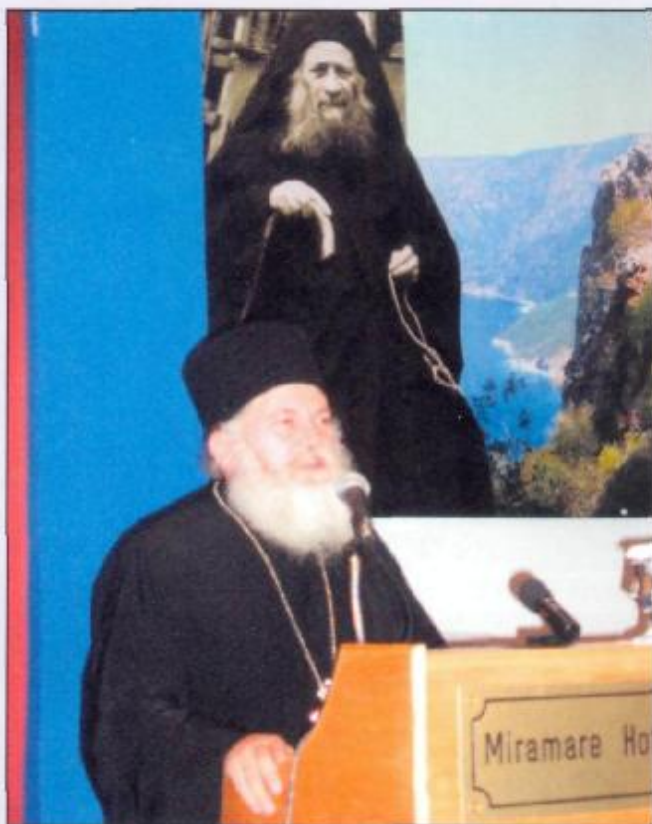
θεῖες ἐπαγγελίες. Ἡ εὐχή του ἦτο πάντοτε συνοδοιπόρος, μεγάλη ἀντίληψις, ἰσχυρόν στήριγμα καί "πληροφορία" εἰς τήν ζωὴν μου. Ἐνθυμοῦμαι μίαν φοράν, ἦτο χειμῶνας, καί εἶχα πάει νά πουλήσω τό ἐργόχειρό μας στίς Καρυές. Ὅταν ἐπέστρεφα εἰς τό κελλί μας εἰς τήν Μικρὴν Ἁγίαν Ἄνναν ἄρχισε νά χιονίζῃ ἐντόνως. Μετά πολλοῦ κόπου προχωροῦσα, διότι τό χιόνι ἔκλεινε τό μονοπάτι. Ὅταν ἔφθασα εἰς τήν κορυφογραμμὴν τό χιόνι εἶχε ἀνέβει στά 80 περίπου ἑκατοστά. Ἦταν ἀδύνατον νά προχωρήσω, εἶχα φθάσει εἰς ἀπόγνωσιν. Τότε ἐπικαλέσθηκα τήν βοήθειαν τῆς Δέσποινας μας δι' εὐχῶν τοῦ ἁγίου Γέροντός μου Ἰωσήφ καί ξαφνικὰ εὐρέθην εἰς τήν ἐξώπορτα τοῦ κελλίου μας. Δέν πρόλαβα καλά καλά νά χτυπήσω καί εἶδα τόν Γέροντα ἐνώπιόν μου, ὁ ὁποῖος μέ ἐρώτησε πῶς τά κατάφερα καί ἦρθα. Ὅταν τοῦ ἐξήγησα τί ἔγινε, μοῦ εἶπε: "Κατάλαβα ὅτι ἦσουν σέ κίνδυνον καί δι' αὐτό μέχρι αὐτὴν τήν στιγμήν προσευχόμεον συνεχῶς γιά ἐσένα". Ὅταν κάποτε, μετὰ τήν κοίμησιν τοῦ Γέροντος, μοῦ ἐπέβαλαν νά γράφω κάτι πνευματικόν καί δίσταζα γιά τήν πλήρη ἀμάθειάν μου, ὁ ἴδιος προσωπικά μίλησε στόν συνασκητή μου καί μοῦ ἔστειλε κάτι ὡς σύμβολο ἐργασίας καί αὐτομάτως ἡ Χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος "διήνοιξεν τόν νοῦν μου", καί Χάριτι Χριστοῦ, ἐμυήθην εἰς τά μυστήρια τῆς Θεῖας Ἀποκαλύψεως καί τοῦ Θεοῦ μας προορισμοῦ.

Ὁ Γέροντας γνώριζε τίς σκέψεις μας, τίς κινήσεις μας καί τίποτα δέν τόν λάνθανε ἀπό ὄλην μας τήν διαγωγὴν. Ἡ μετὰ τήν ὁσίαν κοίμησίν του εὐλογία, ὅπου πλουσίως μᾶς ἐχάρισε, ἦταν κυρίως ἡ ἀποκάλυψις προσωπικῶς καθενός τό μέλλον, ὅπως θά ἦταν πρὸς συμφέρον μας. Ἄν καί διήνυσε μέ ἀπόλυτον αὐταπάρνησιν καί φιλοπονίαν τόν αὐστηρά ἡσυχαστικόν βίον του, μιμούμενος τούς βίους τῶν ἁγίων μας Πατέρων, σέ ἐμᾶς συμβούλευε τό κοινοβιακόν σύστημα ὡς θεοφιλέστερον. Καί στήν εὐτέλειά μου ὑπέδειξε τήν ἐγκατάστασίν μου στήν Ἱεράν Μεγί-

στην Μονήν του Βατοπαιδίου, όπου πολλές αισθητά μου προΐστατο και με ενίσχυε εις τὰ πρόσω και αισθανόμενον τὴν ἀντίληψίν του στις δύσκολες στιγμές, ὅταν οἱ πειρασμοί και οἱ θλίψεις ἐπληθύνοντο.

Ἡ αισθητή του πατρική στοργή με ἐνεθάρρυνε και μου ὑπεδείκνυε τὴν ἐπιτυχίαν. Γνώριζε τίς σκέψεις μου, τοὺς λογισμούς μου και ὅ,τι ἐπρόκειτο νὰ μου συμβεῖ μεισιδιδόντας πάντοτε θάρρος ἀπὸ τοῦ ἰδίου βιώματος. Δέν μᾶς ἔλειψε ποτέ ἡ πνευματική του παρουσία και βοήθεια, και Χάριτι Χριστοῦ, ανακαινίσασμεν τὴν Ἱεράν μας Μονήν συμφώνως με τὰς ὑποθήκας τῆς Πατερικῆς παραδόσεως. Χαιρόμεθα πολὺ, πού και στὴν ἰδιαιτέρα πατρίδα μας, τὴν νῆσον τῶν Ἁγίων, διεξάγεται Συνέδριον πρὸς τιμὴν τοῦ μακαρίου Γέροντός μας Ἰωσήφ τοῦ Ἡσυχαστοῦ και εὐχόμεθα ὁ Θεός και ἡ Δέσποινά μας Κυρία Θεοτόκος, ἡ ἡγουμένη τοῦ Ἁγιωνύμου ἡμῶν Ὄρους, διὰ πρεσβειῶν τοῦ ὀσιωτάτου μας Πατρός Ἰωσήφ νὰ πέμψουν πλουσίως τὴν ἀκένωτον Χάριν των, τὰς ἀρρήτους εὐλογίας των εἰς ὅλους τοὺς ἐλλογιμωτάτους εἰσηγητάς και εἰς ὅλους ἐσᾶς πού με εὐλάβειαν και θεῖον πόθον θὰ παρακολουθήσετε και θὰ συμμετέχετε εἰς τὰς

ἐργασίας τοῦ Συνεδρίου.
Ταπεινός Γέρων Ἰωσήφ Βατοπαιδινός

**ΑΠΟ ΤΟ ΠΟΛΥΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΟ ΣΥΛΛΕΙΤΟΥΡΓΟ ΣΤΟΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟ ΝΑΟ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΠΑΝΤΑΝΑΣΣΗΣ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΑΣ - ΚΥΡΙΑΚΗ 23 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2005
ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΤΟΥ Β' ΔΙΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ**

ΑΠΟ ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΜΑΣ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ - ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2005

“Ο Πανιερώτατος Μητροπολίτης μας κ. Ἀθανάσιος:

“Ὅπου ἂν φανῇ ὁ ἐπίσκοπος, ἐκεῖ τό πλῆθος ἔστω”

ὥσπερ ὅπου ἂν ᾖ ὁ Χριστός Ἰησοῦς, ἐκεῖ ἡ Καθολικὴ Ἐκκλησία”

✚ **Πέμπτη 1/9:** Προήδρευσε Ἱερατικῆς Συνάξεως στὸν Κατασκηνωτικὸ μας κῶρο μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς νέας ἐκκλησιαστικῆς χρονιᾶς καὶ ἀκολούθως παρέθεσε γεῦμα σὲ ὅλους τοὺς κληρικούς μας. Τὸ ἀπόγευμα χοροστάτησε στὸν πανηγυρίζοντα ἱερό ναὸ Ἁγίου Μάμαντος τῆς κοινότητας Τραχωνίου.

✚ **Παρασκευή 2/9:** Λειτουργῆσε καὶ κήρυξε τὸν θεῖο λόγο στὸν πανηγυρίζοντα ἱερό ναὸ Ἁγίου Μάμαντος σπὴν ὁμώνυμη κοινότητα.

✚ **Σάββατο 3/9:** Μετέβη στὸν κατασκηνωτικὸ κῶρο καὶ μίλησε στὶς Κυρίες τοῦ Β΄ Κατασκηνωτικοῦ τριημέρου τῶν Ὁρθοδόξων Ἐνοριακῶν Συνδέσμων Γυναικῶν.

✚ **Κυριακὴ 4/9:** Λειτουργῆσε καὶ κήρυξε τὸν θεῖο λόγο στὸν ἱερό ναὸ Ἁγίου Νικολάου τῆς κοινότητας Ἀλασσας. Τὸ ἀπόγευμα μετέβη σπὴν ἱερά μονὴ Μαχαιρᾶ.

✚ **Δευτέρα 5/9:** Δέχθηκε στὸ ἱερό μυστήριον τῆς ἐξομολογήσεως τὶς μοναχές τῆς ἱερᾶς μονῆς Ἁγίου Ἡρακλειδίου. Τὸ ἀπόγευμα χοροστάτησε στὸν ἑσπερινὸ σπὴν κοινότητα Ἁγίου Ἰωάννου Ἀγροῦ μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς ἑορτῆς τῆς ἀναμνήσεως τοῦ ἐν Χώναις θαύματος τοῦ Ἀρχ. Μιχαῖλ.

✚ **Τρίτη 6/9:** Μετείχε στὶς ἐργασίες τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Τὸ ἀπόγευμα δέχθηκε διάφορα πρόσωπα.

✚ **Τετάρτη 7/9:** Λειτουργῆσε σπὴν ἱερά μονὴ Παναγίας Τρικουκκιάς καὶ δέχθηκε τὶς μοναχές στὸ ἱερό μυστήριον τῆς ἐξομολογήσεως. Τὸ ἀπόγευμα προήδρευσε συνεδρίας τῆς Ἀντιαιρετικῆς Ὁμάδας καὶ ἀκολούθως χοροστάτησε στὸν πανηγυρίζοντα ἱερό ναὸ Παναγίας Κορφῆς.

✚ **Πέμπτη 8/9:** Λειτουργῆσε καὶ κήρυξε τὸν θεῖο λόγο στὸν πανηγυρίζοντα Μητροπολιτικὸ μας ναὸ. Τὸ ἀπόγευμα τέλεσε ἁγιασμό σιὸ Λύκειο Ἑλληνίδων Ἀμμοχώστου.

✚ **Παρασκευή 9/9:** Μετέβη σπὴν ἱερά μονὴ Τιμίου Προδρόμου Μέσα Ποταμοῦ. Τὸ ἀπόγευμα παρέστη σὲ φιλολογικὸ μνημόσυνο στὸ Δημοτικὸ Θέατρο Στροβόλου μὲ τὴν συμπλήρωση ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τὴν ἐκδημία τοῦ γέροντος Ἀρσενίου, Ἡγουμένου Ι.Μ.Μαχαιρᾶ.

✚ **Σάββατο 10/9:** Δέχθηκε κόσμον στὸ μυστήριον τῆς ἱερᾶς ἐξομολογήσεως.

✚ **Κυριακὴ 11/9:** Λειτουργῆσε σπὴν ἱερά μονὴ Μαχαιρᾶ καὶ τέλεσε τὸ ἐπίσιον μνημόσυνο τοῦ αἰοιδίμου Ἡγουμένου Ἀρχιμ. Ἀρσενίου.

✚ **Δευτέρα 12/9:** Μετέβη σπὴν ἱερά μονὴ

Ἁγίου Ἡρακλειδίου. Τὸ ἀπόγευμα παρέστη καὶ μίλησε σὲ ἐκδήλωση πού διοργάνωσε ἡ Μητροπολιὴ μας γιὰ τὸ ἐπίσιον μνημόσυνο τοῦ Ἡγουμένου Μαχαιρᾶ Ἀρσενίου, σπὴν αἶθουσα Ἁγίας

Βαρβάρας Ζακακίου. Σπὴν ἐκδήλωση προβλήθηκε ταινία ἀπὸ τὴ ζωὴ καὶ τὸ ἔργο τοῦ γέροντος Ἀρσενίου. Ἐφαλλε ἡ χορωδία τῆς Μητροπόλεώς μας καὶ τραγούδησαν τὰ παιδιὰ τοῦ ὀρφανοτροφείου Ἁγίου Νικολάου Καλούγκας Ρωσίας.

✚ **Τρίτη 13/9:** Τέλεσε μαζί μὲ τὸν Μητροπολίτη Πάφου κ. Χρυσόστομον τὴν κηδεῖα τοῦ Σημναγοῦ Φεραίου Κούλουμου, στὸν Ι.Ν. Χλώρακας Πάφου, τοῦ ὁποίου τὸ στρατιωτικὸ ἀεροπλάνο συνετρίβη σὲ κοινότητα τῆς πόλεώς μας. Ὁ σημναγὸς Φεραῖος ἦταν πνευματικὸ παιδί τοῦ Μητροπολίτη μας καὶ διακρινόταν γιὰ τὴν εὐλάβεια καὶ τὴ θερμὴ πίστη του στὸν Θεό. Τὸ ἀπόγευμα χοροστάτησε στὸν πανηγυρίζοντα ἱερό ναὸ Τιμίου Σταυροῦ τοῦ Συνοικισμοῦ Πάνω Πολεμιδίων.

✚ **Τετάρτη 14/9:** Λειτουργῆσε καὶ κήρυξε τὸν θεῖο λόγο σπὴν κοινότητα Ἀκρωτηρίου. Τὸ μεσημέρι παρέθεσε γεῦμα στὸν Μητροπολίτη Κυρηνείας κ.κ. Παῦλο, ὁ ὁποῖος λειτουργῆσε καὶ κήρυξε τὸν θεῖο λόγο στὸν ἱερό ναὸ Τιμίου Σταυροῦ Π.Πολεμιδίων. Ἀργότερα τέλεσε τὴν κηδεῖα, στὸν ἱερό ναὸ Ἁγίας Βαρβάρας Ζακακίου, τοῦ ὑποσημναγοῦ Φωτίου Κωνσταντίνου, ὁ ὁποῖος εἶχε κι αὐτὸς τραγικὸ θάνατον μετὰ ἀπὸ συντριβὴ τοῦ στρατιωτικοῦ ἀεροσκάφους μαζί μὲ τὸν σημναγὸ Φεραῖο. Τὸ ἀπόγευμα προήδρευσε συνεδρίας τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Καπκητικῶν Συνάξεων. Τὸ βράδυ ὑποδέχθηκε τμημα λειψάνου τοῦ Ἁγίου Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ τὸ ὁποῖο μετέφερε ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης Ἀντίπας ἀπὸ τὸ Ἅγιον Ὄρος στὸν κῶρον ἀνεγέρσεως τοῦ ἱε-

ρου ναού Ἁγίου Κοσμά τοῦ Αἰτωλοῦ.

➤ **Πέμπτη 15/9:** Συναντήθηκε μέ τούς Ἱερωμένους τοῦ πνευματικοῦ ἔργου τῶν ἐνοριῶν μας καί συζήτησε μαζί τους θέματα πού ἀφοροῦν τό ἔργο τῆς ποιμαντικῆς τῆς διακονίας. Τό βράδυ παρέστη καί ἀπύθυνε καιρετισμό σέ συνεστίαση πού διοργάνωσε ὁ ἱερός ναός Τιμίου Σταυροῦ Πάνω Πολεμιδίων.

➤ **Παρασκευή 16/9:** Δέχθηκε διάφορα πρόσωπα καί ἐπιτροπές.

➤ **Σάββατο 17/9:** Λειτουργήσε στόν ἱερό ναό Ἁρχαγγέλου Μιχαήλ τῆς κοινότητας Πελενδρίου. Τό μεσημέρι παρέθεσε γεῦμα στήν κατασκηνωσή μας στά μέλη τοῦ "Συνδέσμου πρεσβυτέρων πολιτῶν" τῆς πόλεώς μας.

➤ **Κυριακή 18/9:** Λειτουργήσε καί κήρυξε τόν θεῖο λόγο στόν ἱερό ναό Λατινῶν καί προέστη Ἐθνικοῦ Μνημοσύνου. Τό βράδυ μετέβη στήν ἱερά μονή Μακαιρά.

➤ **Δευτέρα 19/9:** Μετέβη στήν ἱερά μονή Τιμίου Προδρόμου Μέσα Ποταμοῦ.

➤ **Τρίτη 20/9:** Προήδρευσε διαφόρων ἐπιτροπῶν.

➤ **Τετάρτη 21/9:** Προήδρευσε συνεδρίας τῆς Ἐφορείας τῆς Ἱερατικῆς Σχολῆς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου. Τό ἀπόγευμα μίλησε στήν καθιερωμένη ὁμιλία του στόν Μητροπολιτικό ναό μας.

➤ **Πέμπτη 22/9:** Δέχθηκε διάφορα πρόσωπα καί ἐπιτροπές. Τό βράδυ μίλησε στήν καθιερωμένη ὁμιλία του στούς νέους.

➤ **Παρασκευή 23/9:** Τό ἀπόγευμα μετέβη στήν κατασκηνωτικό κῶρο στόν ὁποῖο ὀργανώθηκε τριήμερο γιά τίς κυρίες πού διακόνησαν στήν κουζίνα στίς διάφορες κατασκηνωτικές περιόδους τῆς φετινῆς χρονιάς. Τό βράδυ τέλεσε τά ἐγκαίνια τοῦ παρεκκλησίου Ἁγίας Πολυξένης στήν κοινότητα Ἁγίου Ἰωάννου Ἀγροῦ.

➤ **Σάββατο 24/9:** Παρέμεινε στόν κατασκηνωτικό κῶρο.

➤ **Κυριακή 25/9:** Λειτουργήσε καί κήρυξε τόν θεῖο λόγο στόν ἱερό ναό Καπέδων. Τό βράδυ δέχθηκε πιστούς στό ἱερό μυστήριο τῆς ἐξομολογήσεως.

➤ **Δευτέρα 26/9:** Συναντήθηκε μέ διάφορα πρόσωπα ἀνάμεσα στά ὁποῖα καί μέ τόν Πρόεδρο τῆς Ἑλλάδος. Τό βράδυ παρέστη καί μίλησε σέ δεῖπνο πού ὀργάνωσε ὁ Μητροπολιτικός μας Ναός.

➤ **Τρίτη 27/9:** Χοροστάτησε στόν πανηγυρίζοντα ἱερό ναό Ἁγίου Νεοφύτου Συνοικισμοῦ Μακαρίου Γ' καί χειροθέτησε τόν πρεσβύτερο Θεοχάρη Ἀριστείδου σέ πνευματικό. Τό βράδυ προήδρευσε συνεδρίας τῆς ἐπιτροπῆς τῆς Κοινότητας Νέων τῆς Μητροπόλεώς μας.

➤ **Τετάρτη 28/9:** Μετέβη στήν ἱερά μονή Ἁγίου Ἡρακλειδίου. Τό ἀπόγευμα ἐπισκέφθηκε καί καιρέτισε τόν Πανιερώτατο Μητροπολίτη Μόρφου κ.κ. Νεόφυτο μέ τήν εὐκαιρία τῶν ὀνο-

μαστριῶν του.

➤ **Πέμπτη 29/9:** Τό πρωῒ δέχθηκε πιστούς στό ἱερό μυστήριο τῆς ἐξομολογήσεως. Τό ἀπόγευμα

δέχθηκε ἐπίσκεψη προσκυνητῶν ἀπό τή Μητρόπολη Νέας Σμύρνης τούς ὁποῖους συνόδευε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νέας Σμύρνης κ. Συμεών μαζί μέ τή συνοδεία του.

➤ **Παρασκευή 30/9:** Τέλεσε ἁγιασμό στό Γυμνάσιο Ἀγροῦ. Τό ἀπόγευμα δέχθηκε πιστούς στό ἱερό μυστήριο τῆς ἐξομολογήσεως.

➤ **Σάββατο 1/10:** Λειτουργήσε στόν Μητροπολιτικό ναό ὅπου τέλεσε στή διάρκεια τῆς Θείας

Λειτουργίας τόν γάμο τοῦ Ἁνδρέα καί Εὐγενίας πού τελέστηκε κατά τό Βυζαντινό τυπικό. Τό με-

σπόμερι παρέθεσε γεῦμα τῶν κυριῶν πού διακονοῦν στόν τομέα Ποιμαντικῆς Διακονίας γιά τούς ἀδελφούς μας στά νοσοκομεία. Τό βράδυ παρέ-

στη σέ μετακατασκηνωτική εκδήλωση που διοργάνωσαν τὰ κορίτσια τῶν Καπκητικῶν μας Συνάξεων στὸν περίβολο τοῦ Μητροπολιτικοῦ μας ναοῦ.

➤ **Κυριακή 2/10:** Λειτουργῆσε καὶ κήρυξε τὸν θεῖο λόγο στὸν ἱερό ναό Ἁγίου Γεωργίου τῆς κοινότητας Γεράσας. Τὸ μεσημέρι παρέστη σέ ἐκδήλωση που διοργάνωσε τὸ Πολυδύναμο Κέντρο Νέων Ὑψωνα στὴν κοινότητα Λόφου. Τὸ ἀπόγευμα τέλεσε τὰ θυρανοίξια τοῦ ἱεροῦ ναοῦ Ἁγίου Νικολάου στὴν κοινότητα Ἄλασσας. Τὸ βράδυ μετέβη στὴν ἱερά μονή Μαχαίρᾶ.

➤ **Δευτέρα 3/10:** Τέλεσε τὸν ἁγιασμό στὴν Ἱεραρική Σχολή “Ἀπ. Βαρνάβας” μέ τὴν εὐκαιρία τῆς ἐνάρξεως τῆς νέας σχολικῆς χρονιάς. Τὸ

ἀπόγευμα συναντήθηκε στὴ Μητρόπολή μας μέ τοὺς Διευθυντές τῶν Γυμνασίων, Λυκείων καὶ Τεχνικῶν Σχολῶν. Στὴ συνάντηση συζητήθηκαν διάφορα θέματα που ἀφοροῦν τὴ χριστιανικὴ ἀγωγή τῶν νέων μας καὶ τὴ συμβολή τῆς Ἐκκλησίας στὸ ἔργο τῶν ἐκπαιδευτῶν μας.

➤ **Τρίτη 4/10:** Προήδρευσε συνεδρίας μέ ὅλους τοὺς ἱερεῖς καπκητῆς που ἔχουν ὡς ἔργο τους τὴν κατήκηση καὶ τὴ βάπτισι ἐτεροδόξων. Τὸ ἀπόγευμα προεξῆρχε στὸν πανηγυρίζοντα ἱερό ναό Ἁγίου Ἐρμογένους στὴν κοινότητα Ἐπισκοπῆς. Τὸ βράδυ παρέστη σέ συνεστίαση που διοργάνωσε ὁ ἱερός ναός Ἁγ. Ἀνδρέα Μέσα Γεπονιάς.

➤ **Τετάρτη 5/10:** Μειτεῖχε στὶς ἐργασίες τῆς Ἱεράς Συνόδου. Τὸ ἀπόγευμα συναντήθηκε μέ τοὺς Διευθυντές Δημοτικῆς Ἐκπαίδευσης στὴ Μητρόπολή μας. Ἀκολούθως μίλησε στὴν καθιερωμένη ὁμιλία του.

➤ **Πέμπτη 6/10:** Ἐπισκέφθηκε τὸ Λανίτειο Λύκειο Α' ὅπου μίλησε στοὺς μαθητῆς καὶ εἶχε ἐποικοδομητικό διάλογο μέ τοὺς τελειοφοίτους. Ὅπως κάθε χρόνο εἶσι καὶ φέτος ὁ Μητροπολίτης μας μέσα στὰ πλαίσια τῆς Ποιμαντικῆς διακονίας καὶ μέριμνᾶς του γιὰ τοὺς νέους καὶ ἰδιαίτερα γιὰ τοὺς μαθητῆς ἐπισκέπτεται ὅλα τὰ σχολεῖα τῆς πόλεως καὶ ἐπαρχίας μας ἀπὸ τὰ νηπιαγωγεῖα μέχρι καὶ τὰ κολλεγία. Στὴ συνέχεια προήδρευσε συνάξεως τῶν ἱερέων πνευματικῶν που διακονοῦν ὡς ἐξομολόγοι στὰ σχολεῖα τῆς Μητροπόλεώς μας.

➤ **Παρασκευή 7/10:** Τὸ βράδυ λειτουργῆσε σέ ἀγρυπνία στοῦ ναοῦ τοῦ κατασκηνωτικοῦ μας χώρου ὅπου παρευρέθηκαν νέοι ἀπὸ τὸ Πλατὺ Ἀγλαντιζιάς.

➤ **Σάββατο 8/10:** Χοροστάσισε στὸν ἑσπερινό στὸν πανηγυρίζοντα ἱερό ναό Ἁγίου Ἀνδρονίκου καὶ Ἀθανασίας.

➤ **Κυριακή 9/10:** Λειτουργῆσε καὶ κήρυξε τὸν θεῖο λόγο στὸν πανηγυρίζοντα ἱερό ναό Ἁγίου Ἀνδρονίκου καὶ Ἀθανασίας. Τὸ βράδυ μετέβη σέ ἀγρυπνία στὴν ἱερά μονή Ἁγίου Ἡρακλειδίου ὅπου ἔκειρε σέ μεγαλόσχημη μοναχὴ ἀδελφὴ τῆς μονῆς.

➤ **Δευτέρα 10/10:** Προήδρευσε συνεδρίας τῆς Θεραπευτικῆς κοινότητας Ἁγίας Σκέπης. Τὸ βράδυ μίλησε στὴν καθιερωμένη ὁμιλία του στοῦ Πανεπιστήμιου Κύπρου.

➤ **Τρίτη 11/10:** Ἐπισκέφθηκε τὸ Λανίτειο Λύκειο Β' καὶ τὸ Λύκειο Ἁγίου Ἀντωνίου. Τὸ ἀπόγευμα προήδρευσε τῆς Θρονικῆς καὶ Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Μητροπόλεώς μας.

➤ **Τετάρτη 12/10:** Ἐπισκέφθηκε τὰ Λύκεια Ἁγίου Νικολάου καὶ Λινόπετρας. Ἀκολούθως δέχθηκε πιστοὺς στοῦ ἱεροῦ μυστήριου τῆς ἐξομολογήσεως.

➤ **Πέμπτη 13/10:** Ἐπισκέφθηκε τὸ Λύκειο Ἁγίας Φυλάξεως καὶ τὴν Α' Τεχνικὴ Σχολὴ Λεμεσοῦ. Τὸ μεσημέρι μετέβη στὴν ἱερά μονή Παναγίας Ἀμμοῦς καὶ τὸ ἀπόγευμα δέχθηκε διάφορες ἐπιτροπές.

➤ **Παρασκευή 14/10:** Δέχθηκε πιστοὺς στοῦ ἱεροῦ μυστήριου τῆς ἐξομολογήσεως. Τὸ ἀπόγευμα μετέβη στὸν κατασκηνωτικό μας χώρο ὅπου πραγματοποιήθηκε τριήμερο τῶν ὁμαδαρχισσῶν καὶ τὸ βράδυ τέλεσε ἀγρυπνία.

➤ **Σάββατο 15/10:** Πραγματοποίησε σεμινάριο τῶν ὁμαδαρχισσῶν στὸν κατασκηνωτικό μας χώρο.

➤ **Κυριακή 16/10:** Λειτουργῆσε καὶ κήρυξε τὸν θεῖο λόγο στὸν ἱερό ναό Ἁγίου Νικολάου Παλώδιας. Τὸ μεσημέρι παρέθεσε κοινὸ γεῦμα στὴν κατασκίνωση τῶν ὁμαδαρχῶν καὶ ὁμαδαρχισσῶν. Τὸ ἀπόγευμα μετέβη στὴν Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή, ὅπου ἡ Ἱερά Σύνοδος ὑποδέχθηκε τὸν Πρόεδρο τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας κ. Κάρλο Παπούλια.

➤ **Δευτέρα 17/10:** Χοροστάσισε στὸν ἑσπερινό, στὸν πανηγυρίζοντα ἱερό ναό Ἀποστόλου Λουκά τῆς κοινότητας Κολοσσίου.

➤ **Τρίτη 18/10:** Δέχθηκε διάφορα πρόσωπα καὶ ἐπιτροπές.

➤ **Τετάρτη 19/10:** Ἐπισκέφθηκε τὸ Λύκειο Πολεμιδιῶν. Ὑποδέχθηκε μαζί μέ τίς ἀρχές τῆς πόλεως μας στοῦ Διοικητήριου Λεμεσοῦ τὸν Πρόεδρο τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας κ. Κάρλο Παπούλια. Τὸ ἀπόγευμα παρέστη σέ ἐκδήλωση σέ ξενοδοχεῖο τῆς πόλης μας που διοργάνωσε ὁ Σύνδεσμος Ἀγωνιστῶν. Ἀκολούθως κατέθεσε

τόν θεμέλιο λίθο στὸν πανηγυρίζοντα ἱερό ναό Ἁγίου Ἀρτεμίου.

➤ **Πέμπτη 20/10:** Ἐπισκέφθηκε τὴ Β' Τεχνικὴ Σχολὴ καὶ τὸ Λύκειο Ἁγίου Ἰωάννου. Τὸ μεσημέρι παρέστη καὶ μίλησε σέ φιλανθρωπικὸ τσάι στὸ Ἀρχονταρῖκι τῆς Μητροπόλεώς μας πού διοργάνωσε ὁ Ὁρθόδοξος Ἐνοριακὸς Σύνδεσμος Γυναικῶν τοῦ Ι.Ν. Ἁγ. Τριάδος Λεμεσοῦ. Τὸ βράδυ μίλησε στὴν καθιερωμένη ὁμιλία του στοὺς νέους.

➤ **Παρασκευὴ 21/10:** Κήρυξε τὶς ἐργασίες τοῦ Β' Διορθοδόξου Ἐπιστημονικοῦ Συνεδρίου "Γέροντας Ἰωσήφ ὁ Ἡσυχαστής, Ἁγιὸν Ὄρος-Φιλοκαλικὴ ἐμπειρία", πού διοργανώθηκε στὴν πόλη μας. Τὸ βράδυ ὑποδέχθηκε μαζί μέ τὸν ἱερό κληρὸ τῆς πόλης μας καὶ πλῆθος κόσμου ἀντίγραφο τῆς θαυματουργοῦ εἰκόνας τῆς Παναγίας Παντανάσσης, πού πρόσφερε ὡς εὐλογία ἢ ἱερά μονὴ Βατοπαιδίου στὸν Μητροπολιτικὸ μας ναὸ Παναγίας Παντανάσσης. Ἀκολουθῶς τελέστηκε πανηγυρικὴ ἀρχιερατικὴ ἀγρυπνία, κατὰ τὴν ὁποία ὁ Μητροπολίτης μας χειροτόνησε σέ διάκονο τὸν δάσκαλο Χρῆστο Μιχαηλίδη, υἱὸν τοῦ ἱερέως Σάββα Μιχαηλίδη καὶ τῆς πρεσβυτέρας Κυριακῆς Μιχαηλίδου, Φιλολόγου καὶ συνεργάτιδος τῆς Μητροπόλεώς μας καὶ τοῦ περιοδικοῦ μας.

➤ **Σάββατο 22/10:** Μετείχε στὶς ἐργασίες τοῦ Συνεδρίου.

➤ **Κυριακὴ 23/10:** Συλλειτουργῆσε μαζί μέ τοὺς Μητροπολίτες Ἐδέσσης κ. Ἰωήλ, Κένυας κ. Μακάριο, Χαλεπίου κ. Παῦλο, Τρόιτσκου κ. Παγκράτιο, Βεροίας κ. Παντελεήμονα καὶ ἄλλους κληρικούς, στὸν Μητροπολιτικὸ μας ναὸ μέ τὴν εὐκαιρία τοῦ Συνεδρίου. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἐδέσσης ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου μας κ.κ. Βαρθολομαίου προεξήρχε τῆς Θείας Λειτουργίας καὶ κήρυξε τὸν θεῖο λόγο.

➤ **Δευτέρα 24/10:** Ἐπισκέφθηκε μαζί μέ τοὺς εἰσηγητὲς τοῦ Συνεδρίου τὶς ἱερὲς μονὲς Παναγίας Μαχαίρᾶ καὶ Ἁγίου Ἡρακλειδίου.

➤ **Τρίτη 25/10:** Τὸ ἀπόγευμα χοροστάτησε στὸν ἑσπερινὸ στὸν πανηγυρίζοντα ἱερό ναὸ Ἁγίου Δημητρίου Συκόπετρας. Τὸ βράδυ παρέστη

σέ ἀγρυπνία πού τελέστηκε στὸ Μητροπολιτικὸ παρεκκλήσι τῆς Ἁγίας Σκέπης.

➤ **Τετάρτη 26/10:** Δέχθηκε πρόσωπα στὸ ἱερό μυστήριο τῆς ἐξομολογήσεως. Τὸ ἀπόγευμα παρέστη καὶ καίρησε τὸ συνέδριο τῆς Ο.Χ.Ε.Ν.

➤ **Πέμπτη 27/10:** Παρέστη στὸ δείπνο πού διοργάνωσε ἡ Ἐρανικὴ Ἐπιτροπὴ Ἁγίου Ἀρσενίου τοῦ Καππαδόκου, μέ ὁμιλιὰ τὸν Ἡγούμενο τῆς ἱερᾶς μονῆς Βατοπαιδίου, γέροντα Ἐφραίμ.

➤ **Παρασκευὴ 28/10:** Λειτουργῆσε καὶ παρέστη τῆς πανηγυρικῆς Δοξολογίας ἐπὶ τῇ ἐπετειῷ τῆς 28ης Ὀκτωβρίου στὸν καθεδρικὸ ναὸ Ἁγίας Νάπας. Στὴ συνέχεια δέχθηκε μαζί μέ τοὺς ἄλλους ἐπισήμους τὸν καίρησιμό τῆς παρέλασης.

➤ **Σάββατο 29/10:** Τέλεσε κατὰ τὴ διάρκεια τῆς Θείας Λειτουργίας, τὸ γάμο τοῦ Δημητρίου καὶ Μαρίας, στὸν ἱερό ναὸ Ἁγ. Ἀνδρέα στὸ Πλατὺ Ἀγλαντιᾶς.

➤ **Κυριακὴ 30/10:** Λειτουργῆσε στὴν ἱερά μονὴ Παναγίας Μαχαίρᾶ.

➤ **Δευτέρα 31/10:** Τὸ ἀπόγευμα μίλησε στὴν αἴθουσα τοῦ ἱεροῦ ναοῦ Ἁγίας Εἰρήνης Χρυσοβαλάντου στὸ νέο Νοσοκομεῖο Λεμεσοῦ ἐγκαθιστώντας σειρὰ ὁμιλιῶν πού ὀργανώνει ἡ ποιμαντικὴ διακονία τῶν νοσοκομείων μας.

ΕΚΔΗΜΙΑ ΙΕΡΕΩΣ

Ἀπεβίωσε ἐν Κυρίῳ στὶς 29/10/05 ὁ μακαριστὸς καὶ εὐλαβὴς κληρικὸς Οἰκ. Νικόλαος Παναγιώτου. Ὁ π. Νικόλαος γεννήθηκε στὸ Τριμύθι τῆς Κερύνειας τὸ 1923. Χειροτονήθηκε διάκονος στὶς 5/9/1945 ἀπὸ τὸν Μητρ. Λεόντιο, γιὰ τὸ χωριὸ Κάρμι τῆς Κερύνειας. Στὶς 10/1/1946 χειροτονήθηκε πρεσβύτερος καὶ μέχρι τὸ 1974 λειτουργοῦσε στὸ πῶ πάνω χωριό. Ἀπὸ τὸ 1975 ἕως καὶ τὸ 1990 ἀνέλαβε ἐφημέριος στὸ χωριὸ Ἐρήμη τῆς Ἐπαρχίας Λεμεσοῦ. Διακρινόταν γιὰ τὴν ἱεροπρέπιά του, ἔξερε καλὰ τὴ βυζαντινὴ μουσικὴ καὶ τὴν τυπικὴ διάταξη τῆς Ἐκκλησίας μας. Ἐπίσης ἦταν φλογερὸς ἀγωνιστὴς τῆς Ε.Ο.Κ.Α. Ὁ μακαριστὸς εὐτύχησε νὰ ἔχει 7 παιδιά ἀνάμεσα στὰ ὁποῖα καὶ ἓνα ἱερέα, τὸν Πρωτ. Θεωνᾶ Παπανικολάου, πού ὑπηρετεῖ στὴ Μητρόπολή μας. Ἡ ἐξόδιος ἀκολουθία τελέστηκε στὸν ἱ.ν. Τιμίου Προδρόμου Ἐρήμης ἀπὸ τὸν Μητροπολίτη μας. Αἰωνία αὐτοῦ ἡ μνήμη!

ΝΕΕΣ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΕΣ

Ὁ Πατὴρ Εὐαγόρας Εὐαγγέλου γεννήθηκε στὶς 22/3/1983 στὸ Λιμνάτι. Μετὰ τὸ σχολεῖο παρακολούθησε μαθήματα στὴν Ἱερατικὴ Σχολὴ "Ἁγ. Βαρνάβας" τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου. Χειροτονήθηκε διάκονος στὶς 31/8/2005 στὸν ἱερό ναὸ Ἁγίας Ζώνης Λεμεσοῦ.

Εἶναι νυμφευμένος καὶ σήμερα διακονεῖ στὸν ἱερό ναὸ Ἁγίας Τριάδος Λεμεσοῦ.

Ὁ πατὴρ Χρῆστος Μιχαηλίδης, υἱὸς τοῦ ἱερέως τῆς Μητροπόλεώς μας, π. Σάββα Μιχαηλίδη, γεννήθηκε στὶς 4/4/1977 στὴ Λεμεσό. Ἀποφοίτησε ἀπὸ τὸ Λύκειο Ἁγ. Πέτρου καὶ Παύλου καὶ μετὰ τὴ στρατιωτικὴ του θητεία φοίτησε στὸ Παιδαγωγικὸ Τμῆμα τοῦ Πανεπιστημίου Κύπρου. Ἐργάζεται ὡς δάσκαλος σέ Δημοτικὰ σχολεῖα τῆς πόλης μας. Χειροτονήθηκε διάκονος στὶς 22/10/05 στὸν Μητροπολιτικὸ μας ναὸ. Εἶναι νυμφευμένος καὶ σήμερα διακονεῖ στὸν ἱερό ναὸ Ἁγίας Μαρίας Καψάλου.

ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ ΤΩΝ
ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ ΘΑ ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ Ο ΠΟΛΥΤΕΛΗΣ
ΚΑΙ ΚΑΛΑΙΣΘΗΤΟΣ ΤΟΜΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
ΣΤΗΝ ΕΙΔΙΚΗ ΤΙΜΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟ ΤΩΝ 40 ΛΚ
ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΤΩΝ 70 ΕΥΡΩ

Κεντρική Διάθεση για όλη την Ελλάδα:
Δημήτρης Καραθανάσης, Άγ. Ιωάννου Θεολόγου 2
Βασιλικά Σουρωτή, Θεσσαλονίκη 570 06
Τηλ.: 6974 434372, 23960 41370

Κεντρική Διάθεση για όλη την Κύπρο:
Βιβλιοπωλείο Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λεμεσοῦ,
Ἀγίου Ἀνδρέου 304, Τ.Θ. 56091, Λεμεσός
(00357) 25366844, 25346509, Φάξ: 25371548

† ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ Ι. ΠΑΠΑΔΑΚΗ ΤΟΥ ΚΡΗΤΟΣ
Ἀρχιερέτου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου
Πρωτοσηγέλλου Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γερτύσις καὶ Ἀρκαδίας

ΑΓΙΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ
Γ Ε Ω Ρ Γ Ι Ο Υ
ΤΟΥ ΤΡΟΠΑΙΟΦΟΡΟΥ
ΥΜΝΟΓΡΑΦΙΚΑ
ΚΑΙ
ΕΓΚΩΜΙΑΣΤΙΚΑ

ΕΠΙ Τῆ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΕΙ
1700 ΕΤΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΜΑΡΤΥΡΙΚΗΣ
ΤΩΛΕΩΣΕΩΣ ΑΥΤΟΥ 303-2003 μ.Χ.

ΕΚΔΟΣΙΣ ἹΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΛΕΜΕΣΟΥ